

POSTAL REGD.NO.PRAKASAM/16/2021-2023

REGD.NO. 37926/83

ESTABLISHED : 1983

మే 2023

వెల - ₹ 10.00

సాయిబాబా

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాసపత్రిక

సంపుటి: 41 సంచిక: 01

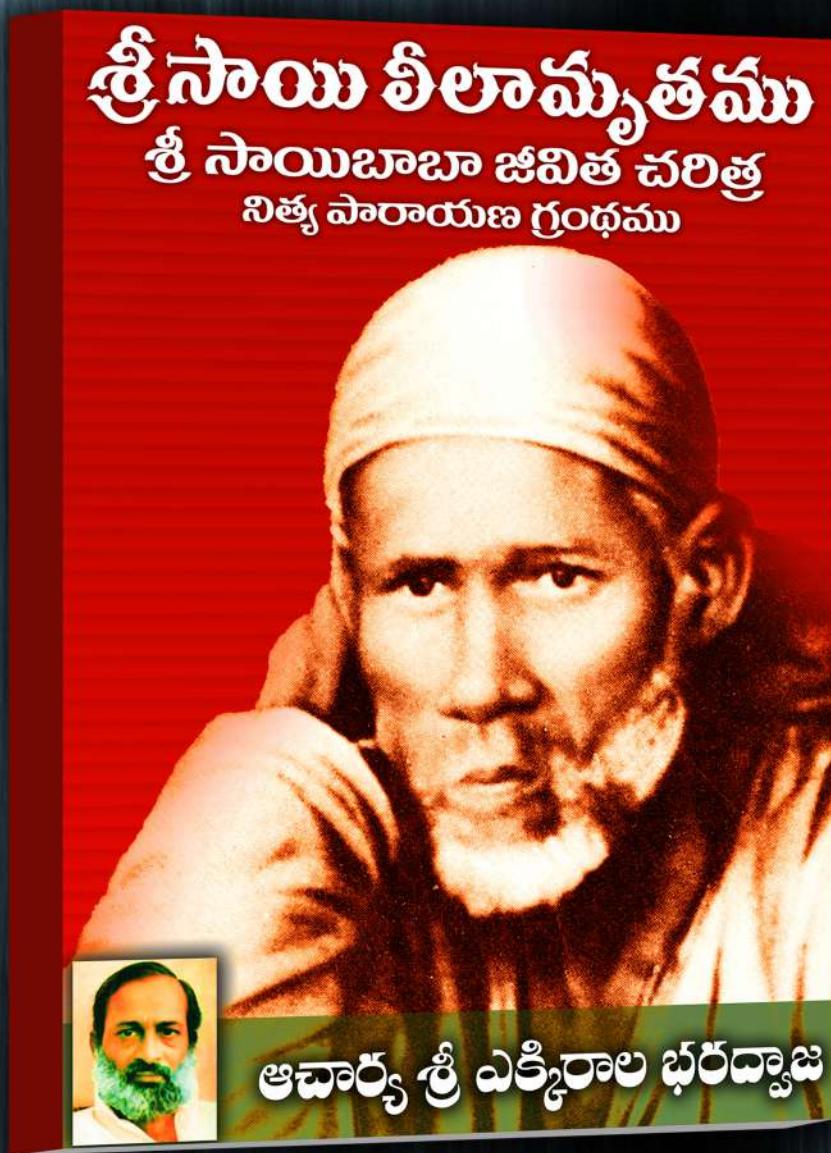

ఖండ పూర్వాలం

(05-05-2023)

ఈ నెల పండుగలు

- మే 05 - బుద్ధ పూర్తిమ
మే 13 - పూజ్యశ్రీ అలివేల మంగమ్మ తల్లి ఆరాధన (తిథి - ఛైశాఖ బహుళ నవమి)
మే 14 - శ్రీ సాయి లీలామృత గ్రంథ కృతజ్ఞతార్థన
మే 20 - శ్రీశ్రీ చంద్రశేఖరేంద్ర సరస్వతి స్వామి జయంతి
మే 26 - అవధూత శ్రీ బివటం అమ్మ ఆరాధన (తిథి - జ్యేష్ఠ పుష్టి సప్తమి)

‘శ్రీ సాయి లీలామృతము’
మహాగ్రంథ కృతజ్ఞతార్థన మహాత్మవము

14TH MAY, 2023

ఏ మామిడి పూర్వంటా పండ్చలుటాయి ?

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కి రాల భరద్వాజ

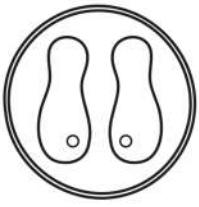
ఇ హపరశైయస్కు ప్రతిమనిషికి-సత్యంగమవసరం. కారణం ప్రాకృతిక జీవితంలో మానవహృదయంలో 'సంగము' (లోలత) చేంటు చేసుకొని కర్మ బంధాన్ని కల్పిస్తుంది. మమకారము మొదలుకొని మనము మళ్ళీ మళ్ళీ చేసే పనులస్నే, ఆలోచనలస్నే అభ్యాసాలుగా మారుతాయి. మన శరీరము, మనస్సు మరల మరలా ఆ పనులే అట్టి యోచనలే చేయటానికి ఆరాటపడతాయి. గోళ్ళు కొరుకొల్పేవడం దగ్గరనుండి, కాపీ టీల దగ్గరనుండి, చీట్లపేక, గాలికబుర్లు, సాటిపాలి గులించి ఈర్మాయ్యేషాటి భావాలతో యోచించడము, మాట్లాడడందాకా అన్ని మనలో వాటిపట్ల ఏర్పడిన సంగంమీదనే ఆధారపడి అభ్యాసాలవుతాయి. వాటిని మానుకోడానికి ప్రత్యేకమైన యత్నమెంతో అవసరమవుతుంది. సంగము చాలా బలమైనది. అది ఏర్పడడం నుంభమేగాని, వాటిని నిర్మాలించడం చాలా కష్టం.

ఎంత కష్టంగా అన్నించే పాపైనా పట్టుదలతో కొంతకాలం చేస్తుంటే, అభ్యాసం వలన ప్రీతికరమై చివలికి వదలుకోలేనిదిగా తయారపడుతుంది. ఉదాహరణకు కారం పసిపిల్లలకేంత దుర్భరంగా ఉంటుంది? కానీ బాల్యంనుండి తింటూంటే ఒకనాటికి కారం లేకుండా భోజనం గాని, అల్పహోరం గాని తినడమెంతో కష్టంగా వుంటుంది!

ఇంత బలీయమైన సంగం మామూలుగా మనకు ఇంక్రియాల ద్వారా అనుభవమయ్యే విషయాలపట్ల, వాటి వలన మనకు కలిగే సుఖదుఃఖాల పట్ల, అభ్యాసం

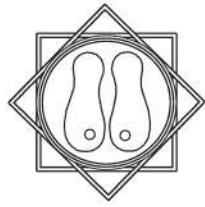
వల్ల ఏర్పడుతుంది. అలా అది ఏర్పడ్డాక మరల మనము ధ్యానము, సాధన చేయదలచినప్పుడు అమిత బలమైన చాంచల్యంగా ప్రకటమై తొలగించుకోలేని ప్రతిబంధక మవుతుంది. ఆదెంత బలీయమౌ తెలియాలంటే -- ఎందరు పూజలు పునస్కారాలు, యాత్రలు మొఫాని చేస్తున్నారో, కాసీ వాలిలో రామకృష్ణ పరమహంస వలే కృతార్థులయ్యే వారెంత కొచ్చిదుంది? దీనినే శ్రీ కృష్ణుడు భగవంతులో ("మనుష్యాంశం సహార్థేషు కశ్చిత్ యతతి సిద్ధయే") అన్న శల్కీకంలో యిలా చెబుతాడు - 'కొన్ని వేలమంచి మనుషులలో ఎవడో ఒకడు ఆత్మజ్ఞానం కోసం నిజంగా ప్రయత్నించేవాడుంటాడు. అలా ప్రయత్నించే వాలిలో ఏక్కరో పూర్ణత్వం చెందుతాడు.' అంటే మనం చూచే అసంఖ్యాకులైన భక్తులు, సాధువులందరూ కృష్ణుని ప్రకారం ముముక్షువులేగారు. ఎక్కువమంది మొదట అదే లక్ష్మింగా సాధన ప్రారంభించినా, మధ్యలో కీర్తి, ధనము, మొదలైన వాటి ప్రాబల్యము వలన పేరుకు మాత్రమే సాధకులుగాను, భక్తులుగానూ మిగులుతారు. కొందరు యితర మతాలకంటే తమ మతమే ఆధిక్యమని నిరూపించడానికి ప్రాకులాడుతూంటే, మరొకరు తాము ఆత్మజ్ఞానం సాధించకనే లోకాలకు గురువులై, వీలైనంతమంది శిష్యులను - చిల్లర చమత్కారాలతోనో, మంత్రోపదేశాలతోనో, ప్రశ్నలతోనో, పూనకాలతోనో - సమకూర్చుకో జూస్తూంటారు. కొందరు విరాగులమని కాషాయం ధలించాక ఆశ్రమాలేర్పరచి వాటికి ఆస్తిపొస్తులు చేకూర్చుకోవడానికి ప్రాకులాడుతుంటారు. మరీయింతపేటు

మిగతా 29వ పేజీలో

సెంటుబాద్వా

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాసపత్రిక

OFFICIAL ORGAN OF SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

సంపుటి:41

మే-2023

సంఖిక:01

పరమపూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగాలచే స్థాపించబడిన వ్యక్తిక పత్రిక,
మన 'సోయుబాబా'

విషయ సూచిక

01.	"మామిడి పూతంతా పండ్లపుతాయా?"	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ 03
02.	పరిపూర్ణ	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ 05
03.	వారి గొప్పతనం ఎంతని వివరించగలం!	పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ 06
04.	మాతృదేవి స్తుతులు	శ్రీమతి అరుణ 11
05.	వార్తాలాపము	శ్రీమతి అడిదం వేదవతి 13
06.	శ్రీశ్రీ మాతా ఆనందమయి జీవితం మరియు బోధలు	శ్రీమతి శ్రీదేవి 17
07.	మాతృదేవి బివ్యస్సిధానములో మాస్టర్ రుగాలి ఆరాధనల్లో వాలు	శ్రీమతి టి. పద్మావతి 19
08.	ఆశాజ్యుతి	శ్రీ వాసుదేవరావు 21
09.	మరికొందరు భక్తులు	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ 23
10.	ద్వారకామాయి అనీభవమండపము	శ్రీమతి రాజ్యలక్ష్మి 25
11.	ఆచార్యుని అద్భుత లీలలు	శ్రీ జగన్ 27

చిరునామా

Sri Manga Bharadwaja Trust,
Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar,
Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068
Phone No. +91 - 74160 41550
www.saibharadwaja.org
www.saimasterforums.org

ఫోన్ నెంబర్: డా॥ ఆర్.ఎస్. శశిధర్, పిహెచ్. డి

చందు వివరములు

విడి ప్రతి	:	రూ. 10-00
సంవత్సర చంద	:	రూ. 100-00

సాయంత్రిక పత్రికలో వెలువు వ్యోమాలకు, ఉభప్రాయోలకు ఉయ్యా రచయితలే బోధ్యులు.

పరిష్కార

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్సిరాల భరద్వాజ

ప్రశ్న : - సగోత్ర వివాహాలు చేయకూడదా?

- ఒక భక్తురాలు, హైదరాబాదు

జవాబు : - రక్తసంబంధం ఎంత దగ్గరగా ఉంటే అంతమేరకు సంతీతికి శాలీరకంగాను, మానసికంగాను గూడా క్షేమకరంగాదని నేటి శాస్త్రజ్ఞులు కూడా కనుగొంటున్నారు. రక్తం యొక్క సాన్నిహిత్యానికి కేవలం దగ్గర బంధుత్వమే వుండవక్కరలేదని రక్త పీసులైన రీగులకు క్రొత్త రక్తమెక్కించే విధానం వలన తెలుస్తుంది. సగోత్రీకుల మధ్య అట్టి సాన్నిహిత్యముండి వుండవచ్చు. అంతకంటే గూడ బుణానుబంధాలను బట్టి ఈ జన్మలో బాంధవ్యాలు ఏర్పడుతాయన్నది సూత్రము. ఆధ్యాత్మిక స్థాయిలో అట్టి సంబంధం ఏర్పరచడం సమంజసంకాని జీవులు సగోత్రీకులయి వుండడం కారణం అయివుండవచ్చు. కేవలం తాత్త్వాలికంగా ఆడపిల్ల భారాన్ని వదిలించుకునే దృష్టి సలగాడు. సంస్కారాలన్నీ ఎంతో లోతైన ఆధ్యాత్మిక సూత్రంమీద ఆధారపడ్డాయి. సంస్కారాలలో వివాహామొకటి. “శాస్త్రలెన్నటికీ అబద్ధాలు కావు” అను సాయి మాటలకంటే ప్రమాణమేముంటుంది? జీవిత సమస్యలనుండి తప్పుకునేందుకు దగ్గర దారులు వెదకడం వల్లనే మనిషి అధర్యం చేస్తాడని ఆ కర్మపల్లాన్నే అనేక బాధలుగా అనుభవిస్తాడని కొంచెం యోచిన్నే తెలుస్తుంది కదా! ఎవరికి, ఎప్పుడు, ఎవరితో వివాహం జరగాలన్నది బుణానుబంధంవలన, కర్మ ఫలంగాను, ముందే నిర్ణయమవుతుందని ‘శ్రీ సాయి లీలామృతము’ లెక్కకు మీలన అనుభవాలతో నిరూపిస్తున్నది. అయినా

శ్రీయస్కరమైన లీతిన సాధ్యమైన మేరకు కర్మపల్లాన్ని శ్రీసాయి సర్వుబాటు చేస్తారు. శ్రీ సాయికి మొక్కకొని, శ్రీ సాయిలీలామృతము పారాయణ చేస్తూ సమస్య తీరేంతవరకు ఇష్టమైన వంటకాన్ని వదులుకొని, నిత్యము సాయికని భోజనానికి ముందు వాకిట్లో మూడు ముద్దలు విడచి మిగిలినది ప్రసాదంగా భుజించమని చెప్పండి. ప్రతి పారాయణ అవగానే శిలిడీకి రూ.2/-లు దక్కించగా పంపుతూండమనండి. అయితే ఈ సలహా యిచ్చేముందు మీరు నియమంగా ‘శ్రీ సాయిలీలామృతము’, ‘శ్రీ గురు చరిత్ర’ పారాయణ చేయండి. సూటికి తొంబైమంచికి సమస్యలు తీరడం నా అనుభవం. ●

(విప్లిల్ 2014 సాయమిబాబా మాసపత్రిక నుండి)

ఖాలి గోప్యతనం ఎంతగా విషాదంచగలం!

పూజ్య గురుపత్రి శ్రీ అలివేలు మంగమ్

పూజ్య శ్రీ మాస్టరుగాల గులంబి నేడు ఆంద్రదేశములోనే గాక ఇతర ప్రాంతాలలో గూడ ఎంతో మంచికి ఎన్నో విధాలుగా తెలుసు. ఆయనవల్ల అనేక విధాలుగా శైయస్సును పొంచినవారు ఆయనను తమ శక్తిననుసరించి ఎన్నో విధాలుగా ఆరాధిస్తున్నారు.

కొందరికి ఆయన ఆరాధ్యదైవము. కొందరికి సద్గురువు. మరికొందరికి ఉత్తమ ఉపాధ్యాయులు. మరికొందరికి ఉత్తమ మార్గదర్శకులు. కొందరు ఆయనను తమ తండ్రికంటే గూడ మిస్కుగా భావిస్తే, మరికొందరు తల్లి, తండ్రి, గురువు, దైవము - అన్నో ఆయనేనని ఆరాధిస్తున్నారు.

ఇంతకూ ఆయనను ఇంతమంచి ఇంతగా ఆరాధిస్తున్నందుకు కారణమేమిటి? అసలు ఆయన తత్త్వమేమిటి? ఆయన ఈ ప్రపంచానికి చేసిన శైయస్సుమిటి? ఆయన బోధించిన తత్త్వమేమిటి? ఆయన గులంబిన ఈ విషయాలు ఎంతో మంచికి తెలిసి వుండవచ్చి. కానీ ఎవరి సంస్కారాన్ననుసరించి, ఎవరి మానసిక స్థాయిని అనుసరించి వాలివాళికి ఆయన అనేక విధాలుగా అర్థమౌతారు. అందుకని ఆయన గులంబి మరికొసాలి అవే విషయాలైనా స్ఫురించుకోవడంలో తప్పేమీ లేదు. మహాత్ముల స్ఫురణ నిరంతరం చేసుకోవడమే శైయస్సుకు ఉత్తమ మార్గమని పెద్దలు చెప్పివున్నారు. కనుక ఈ కృతజ్ఞతారాధనా మహాత్మవం సందర్శింగా ఆయన గులంబి క్లూప్టంగా స్ఫురించుకుండాము.

మహాత్ముల జీవితాలు ప్రత్యేకంగా ఉంటాయనడంలో సందేహమేమీలేదు. అలాగే పూజ్య శ్రీ మాస్టరుగాల జీవితము

కూడా ఎంతో విశిష్టమైనది.

ఆయన నిత్యాన్వేషి అనడానికి కారణము - జీవితంలో ఎప్పుడో అన్వేషణ చేయడముగాక ఊహా తెలియని వయసు నుంచే ఆయన అన్వేషకుడుగా వుండడమే. 4సం॥లో పిల్లలవాడుగా వున్నప్పుడు పూజ్య శ్రీ మాస్టరుగాల మాతృదేవత మరణించారు. ఆమె అకస్మాత్తుగా అదృశ్యమవడంతో కనిపించని అమ్మకోసం ఆయనలో తీవ్ర అన్వేషణ ప్రారంభమైనది. నిరంతరమూ అమ్మకోసం అన్వేషణే. అయినా అమ్మ రాదు. కనిపించదు. ఇంట్లో వాళ్ళు చెప్పినట్లు గుళ్ళపుబండిలో శికారుకు వెళ్లిన అమ్మ ఎంతకూ రాదేమిటి? ఈ గుళ్ళపు బండిలోనైనా వస్తుందా? అని వీధినపోయే ప్రతి గుళ్ళపు బండినీ పరిశీలించడము, అమ్మ కోసం అన్వేషించడమూ చేస్తూ వుండేవారు. చాలాకాలం ఇదే ఆయన అన్వేషణ. తర్వాత ఎవరించి అమ్మ మరణించిందని, మరణించినవారు తిలిగి ఇకరారు అని ఆయనకు తెలియజేశారు. అప్పటి నుంచి అన్వేషణ మలుపు తిలిగింది. “అసలు మరణించడమంటే ఏమిటి? మరణించినవారు ఏమవుతారు? ఎందుకు తిలిగిరారు? దానిని తెలుసుకోవడమేలా? అని ఆ చిన్న హృదయంలో మరణం గులంబి తెలుసుకోవడానికి అన్వేషణ మొదలైంది.

తర్వాత కొంతకాలానికి ఒక పక్కి మరణించడం చూడడము సంభవించింది. ఆ పక్కి మామూలుగా నిద్రపోతున్నట్లుగానే వుంది కదా! మరి ఎందుకు మరణించినదని అంటున్నారు?” అని ప్రశ్నాన్ని అది నిద్రపోతున్న కాదు, అది కదలదు, లేవదు’ అని చెప్పారు. “అయితే మరణించినదేమిటి? శలీరం అలాగే వున్నది

కదా!” అనేది మరో ప్రశ్న. దాని ప్రాణం శలీరంలో నుంచి పోయింది’ అని సమాధానం చెప్పారు. అప్పటి నుంచి ప్రాణమంటే ఏమిటని ఎవరిని ప్రశ్నించినా, ఎవరూ సలిగ్గా చెప్పులేక పోయారు. దాంతో ఆయనలో అంతర్గతంగా ఆ ప్రశ్న అలాగే వుండిపోయింది.

తర్వాత ఆయన పెరుగుతున్న కొఢీ ఆయనలోపున్న అన్వేషణ కూడా పెరుగుతూ వచ్చింది. ప్రతి విషయము గులించి ఇబిఏమిటి? ఎందుకు? అన్నప్రశ్న ఉధృవించడము, దాని గులించి క్షుణ్ణింగా తెలుసుకోవాలనే ప్రయత్నము, అన్వేషణ పెరుగుతూ వచ్చాయి. ప్రతి విషయము గులించి మూలమైన ప్రశ్నవేయడం ప్రారంభమైంది. తండ్రిగారి వద్దకు వచ్చే మహాపండితుల దగ్గరనుంచి సాటి బాలుర దాకా ఆయన ఎవ్వరినీ విడిచిపెట్టేవారు కాదు. పండితులను భారత, రామాయణాల గూర్చిన మూలమైన ప్రశ్నలు వేస్తే, సాటి పిల్లలు చేసే అల్లల చేప్పల గులించి ఎందుకలా చేయాలనిపిస్తుంది? దానివలన లాభమేమిటి?’ అని నిలటినేవారు. ఆయన ప్రశ్నలకు అందరూ తలక్కిందులవ్వాలసినదే! ఉపనయనం చేసుకోమన్న తండ్రిగారిని సైతమూ ఆయన విడిచిపెట్టలేదు. ఎందుకు ఉపనయనం చేసుకోవాలో చెప్పుమని నిలటిశారు. అలాగే భోజనము చేసేటప్పుడు కాకబలికి పెట్టే అన్నపుముద్దను గూర్చి కూడా నిర్భయింగా ప్రశ్నించారు.

అలాగే ప్రతివిషయము గూర్చి అంటే, మానసిక తత్త్వము, శాలీరక తత్త్వము, ప్రపంచ పోకడలు అన్నింటి గులించి తనను, బయటివారినీ గమనిస్తూ ఎన్నో విషయాలను క్షుణ్ణింగా ఆలోచించి తెలుసుకున్నారు.

ఆ తర్వాత 16సం॥ల ప్రాయింలో ఉపనయనక్రతువులో ఏముందో తెలుసుకోవాలనే జిజ్ఞాసతో ఉపనయనము చేసుకోవాలని నిర్ణయించుకున్నారు. అయితే సలిగ్గా ఉపనయనక్రతువులోని మంత్రిపదేశ సమయంలో తనకు ప్రియాతి ప్రియమైన అన్నకుమారుడు మరణించడంతో మళ్ళీ మరణము గూర్చిన జిజ్ఞాస మేల్కొన్నది. ఎలాగైనా ఆ విషయం తెలుసుకోవాలనే పట్టుదలతో అన్వేషణ ప్రారంభించారు. సుమారు 6,7 సం॥ల తీవ్ర అన్వేషణ తర్వాత ఒక శూన్యస్తితి కలగడంతో ప్రశాంతత చేకూలంది. ఆ తర్వాత 1963 సం॥లో శిలిడి సాయినాథుని దర్శనముతో ఆయనకు ఆత్మానుభూతి కలిగింది. అంతటితో సృష్టిని గూర్చిన తత్త్వమంతా ఆయనకు అవగతమైంది.

అయినప్పటికీ ఆయన అన్వేషణ పూర్తిగా లేదు. అప్పటినుంచి అన్వేషణ మరో మలుపు తిలిగింది. అంతటి అనుభూతిని ప్రసాదించిన శిలిడి సాయినాథుని గులించిన అన్వేషణప్రారంభమైంది. అంతేకాదు, “అటువంటిమహాత్ములు ఇంకా ఎవరైనా పున్నారా? ఉంటే ఎలా పుంటారు? వాలి తత్త్వమేమిటి? బోధలేమిటి?” అనే అంశాల గులించి అన్వేషణ ప్రారంభమై ఎంతోమంచి మహాత్ములను దఱించడము, మరెంతో మంచి మహాత్ముల చలతలు చదవడమూ జలిగింది.

ఆ తర్వాత ఆధ్యాత్మికతకూ, విజ్ఞానశాస్త్రానికి గల సంబంధాన్ని గూర్చి తెలుసుకోవడానికి ఆయన ఎన్నో వైజ్ఞానిక సంబంధమైన విషయాలను తెలుసుకున్నారు.

జంతువరకూ మనము చెప్పుకున్నదానిని బట్టి ‘ఆయన ప్రపంచమే వేరు’ అనిపించవచ్చు. అలా అనుకుంటే మాత్రం మనము పప్పులో కాలేసినట్టే. అక్కడే ఆయన ప్రత్యేకత ఇమిడి పున్నది. ఆయన దృష్టిలో ఆధ్యాత్మికత, లౌకికత వేరుకాదు. అందుకే ఆయన ఈ సమాజంలోని అన్ని విషయాలను గూర్చి క్షుణ్ణింగా అన్వేషించి తెలుసుకున్నారు. ఎన్నో పరిష్కార మార్గాలను తెలియజేశారు. ఈ ప్రపంచానికి శైయస్సు చేకూర్చడానికి కొత్తకొత్త మార్గాలను జీవితాంతమూ అన్వేషిస్తునే ఉన్నారు. ఉడాహరణకు పసిపిల్లల పెంపకము దగ్గరనుంచి ప్రపంచ విస్మేటునకు కారణమయ్య అణుబంబులను ఉపయోగించవలసిన మార్గాలను గులించి ఆలోచించి, అన్వేషించి తెలియజేప్పారు. అంతటి ఆయన ష్వక్తిత్వము గూర్చిన కొన్ని విషయాలను గులించి యిప్పుడు చెప్పుకుండాము.

పూజ్యాల్మి మాస్టరుగారు ప్రేమస్వరూపులు

ప్రేమ శాశ్వతమైనది. అనంతమైనది. మమకారము సమసిపోతుంది. ఆయనకు తన తల్లి మీద పున్నది మమకారము కాదు, ప్రేమ మాత్రమే. అందుకనే అది మరుగున పడిపోలేదు. అంతరాంతరాలలో ప్రజ్వలిల్లుతూనే పున్నది. అలాగే అన్నగారి కుమారుని పట్ల కూడా ఆయనకు అట్టి ప్రేమ వుండడంతో అది మలింత విజ్ఞంబించి అనంత ప్రేమకు దారితీసింది. అప్పటినుంచి ఆయనకు తన తల్లి, అన్న కుమారుని పట్ల ప్రేమ మాత్రమేగాక సృష్టిలోని ప్రతి ప్రాణిపట్ల ప్రేమభావం పెల్లుబడింది. అందుకే ఆయన ఒక్క మరణం పట్ల మాత్రమేగాక, సృష్టిలోని సకల జీవులకూ దుఃఖారణములైన అనేక విషయాలపట్ల పరిష్కార మార్గాలను అన్వేషించనారంభించారు.

ఆయన వద్దకు వచ్చినవాలిపట్ల ఆయన ప్రేమ అనంతమగా ప్రస్నటమౌతూ వుండేచి. ఆయన వద్దకు వచ్చినవారు ఆ ప్రేమ స్వరూపాన్ని, ఆయన యొక్క ప్రేమతత్త్వాన్ని ప్రత్యక్షంగా అనుభవించి ఆయనను మరచిపోలేకపోయేవారు. తమ హృదయాలలో శాశ్వతంగా ఆయనను ప్రతిష్టించుకునేవారు. ఆయనకు ప్రతిజీవిపట్ల అంతలేసి ప్రేమయే. ఆ జీవులకున్న శారీరక, మానసిక, సాంఘిక సమస్యలిపట్ల ఖపరీతమైన జూలి, కరుణ. అందుకే ఆయన వాలి సమస్యలను తన సమస్యలుగానే భావించేవారు. అత్యంత కరుణతో వాటికి పరిష్కార మార్గాలను ఎన్నింటినో తెలియజేసేవారు.

ఆయన పలకలింపు అత్యంత వాత్సల్యంతో నిండివుండేచి. ఆడవాలని ‘అమ్మా’ అని, ‘అమ్మాయ్మీ’ అనీ ఆయనసంబోధించేవారు. యువకులను ‘ఏమోయ్మీ’ అంటూ అతి చనువుగా పిలిచేవారు. తమను అలా పిలుస్తుంటే ప్రతివారూ ఆ ప్రేమ పూర్తమైన పలకలింపుకు ఆయన వద్ద తమ తంత్రిణి మించిన ప్రేమను అనుభవించేవారు.

ఏసుక్కిస్తు, బుద్ధునివలె ఆయనకు తనది, తన సమయం అంటూ ఏమీలేక జీవితమంతా సాటిజీవుల శ్రేయస్తు కొరకే పాటుపడ్డారు, కృషి చేశారు పూజ్యాల్మీ మాస్టరుగారు. అందుకనే ఈ రీజు ఆయనను బోధల ద్వారాగానీ, రచనల ద్వారాగానీ, స్క్యూతుల ద్వారా గానీ తెలుసుకున్నపారు కూడా ఆయనను అనన్య భక్తి భావంతో ఆరాధిస్తున్నారు.

ఇక ప్రత్యక్ష సాన్నిధ్యము, సాంగత్యము, దర్శనము, స్వరూపము కలిగిన వాలి సంగతి చెప్పివలసినదేమున్నది? అది అనుభవించి తీరవలసినదే! స్నేహంచి తలంచవలసినదే!!

పూజ్యాల్మీ మాస్టరుగాల ఉపదేశాత్మకత

పూజ్యాల్మీ మాస్టరుగాల ఉపదేశాత్మకత ఎంతో ప్రత్యేకంగా వుండేచి. ఆయన చిన్న విషయాల దగ్గరనుంచీ పెద్ద విషయాల దాకా ఇది ఇలా చేయవలసినదేనని బిలవంతపరచేవారు కాదు. కనీసంగట్టిగా కూడా చెప్పేవారు కాదు. సూచనగా మాత్రమే తెలియజేసేవారు. ఆయన చెప్పిన ప్రతిటి ఆయన ఆచలించి చూపారు. అలా చెప్పిన వాటినెన్నింటినో ఆయన ఆచరణ ద్వారా తెలియజేశారు. ఆయన ఆచరణ ద్వారా మనం తెలుసుకోవలసిన విషయాలు అన్ని వున్నాయా! అని మనకు అనిపిస్తుంది.

ఒకటే సూత్రం అన్ని విషయాలలోనూ, అందరిపట్ల, అన్ని పరిస్థితులలోనూ పనిచేయదని ఆయన తెలియజేశారు.

అందుకే ఆయన అందరికీ ఏ విషయమైనా ఒకేరకంగా చెప్పేవారు కాదు. ఉదాహరణకు అనవసరపు విషయాలను ఎక్కువగా మాట్లాడేవాలని చాలా తక్కువగా మాట్లాడడం మంచిదసీ, అవసరమైనంతవరకే మాట్లాడమని బోధించారు. అలాగే చాలా ముఖావంగా వున్నవాలిని నలుగులతో మాట్లాడడం నేర్చుకోమనేవారు. అలాగే ఏని బద్ధకస్థలకు వనులు చేస్తూ వుండమని, ఎప్పుడూ పనిలోనే నిమగ్గుమయ్యే వాలని వేరే విషయాల మీద ధ్యాన నిలుపమని చెప్పేవారు. అలాగే దుబారాగా ఖర్చు పెట్టేవాలని పాదుపుగా ఖర్చు చేయడం మంచిదని చెప్పేవారు. అలాగే పిసినాలితనంతో వున్నవాలితో డబ్బు, ఖర్చుపెట్టడం మంచిదనేవారు.

ఏ విషయమైనా ఎందుకు చేయాలి? ఎలా చేయాలి? ఎప్పుడు చేయాలి? ఎవరు చేయాలి? ఎవరికి చేయాలి? అని వివేకంతో ఆలోచించాలి. అలా ఆలోచించి చేసినప్పుడు మాత్రమే సక్కమంగా ఏదైనా చేయడం జరుగుతుందని ఆయన చెప్పేవారు. ఎవరికైనా వాలివాలి పరిస్థితులను బట్టి, అప్పటి వాలి మానసిక స్థితిని బట్టి, వాలి సంస్కరాన్ని బట్టి ఆలోచించి ప్రవర్తించినప్పుడే సరైన ఫలితం వస్తుందని ఆయన చెప్పేవారు. ఒకల పరిస్థితులుగాని, మానసిక స్థితులుగాని, సంస్కరాలుగాని ఇతరులు పూర్తిగా అర్థం చేసుకోవడానికి అవకాశం, మానసిక స్థాయి వుండదు. కనుక వాలి వాలి పరిస్థితులను బట్టి పెద్దలు చెప్పిన సూత్రాలను ఉపయోగించుకుంటూ పాటించాలని ఆయన చెప్పేవారు. పెద్దలు సూత్రాలను మాత్రమే చెప్పగలరు. వాటిని పరిస్థితులను బట్టి అన్యయించుకోవలసినది మనమేనని ఆయన బోధించేవారు. ప్రతి విషయాన్ని ఆయన చిన్న చిన్న ఉదాహరణలతో చెబుతూ వుండేవారు. ఉదాహరణకు, ‘అనత్యమాడకూడదు’ అన్నది పెద్దల సూక్తి. అది ప్రధాన కర్తవ్యంగా భావించవలసినదేగాని, కొన్ని కొన్ని స్థితులలో, కొన్ని పరిస్థితులలో దానిని జవదాటవలసి వస్తుంది. ఉదా॥ పసిపిల్లవాడు తనకు ఆరోగ్యానికి సలపడని పదార్థం తింటానని పట్టుబట్టినప్పుడు అది లేదని చెప్పడం సత్యాన్ని ఉల్లంఘించడం కాదని చెప్పేవారు. ఇందుకు పురాణాలలో కూడా ఎన్నో ఉదాహరణలు వున్నాయని కూడా ఆయన చెప్పేవారు.

అలాగే ఎన్నో విషయాలలో ఆయన చక్కని సమస్యాయాన్ని వివరస్తూ బోధించేవారు.

‘ఎవరికి తగిన ఉపదేశం వాలికి ఇవ్వగలడమే సద్గురువు

యొక్క ప్రత్యేకత' అని ఆయన చెప్పినట్లు ఆయన ప్రతి వ్యక్తికి ఆధ్యాత్మికతలోగానీ, లోకికతలోగానీ వారివారికి తగిన ఉపదేశాలను ఇచ్చేవారు.

'సంస్కారాలను సలయైన విధంగా బిడ్డుకోవడమే సాధన' అని ఆయన నొక్కి వక్కాణించారు. సంస్కారాలను సరైన విధంగా మలచుకొంటూ ఐహికతలోగానీ, ఆధ్యాత్మికతలోగానీ సరైన విధంగా ప్రవర్తించడమే సాధనని ఆయన స్పష్టం చేశారు.

భార్యాజిడ్డులపట్లగానీ, తల్లిదండ్రులపట్లగానీ, బంధువులపట్లగానీ, మిత్రుల, సన్మిహితుల పట్లగానీ, సాటి మానవులపట్లగానీ, ఇతర ప్రాణుల అంటే పశుపక్ష్యాదుల పట్ల మాత్రమేగాక వృక్షములు మొఱాన వాటిపట్ల కూడా - ఇంకా లోతుగా చూస్తే, జడపదార్థాలైన రాయిరపులపట్ల కూడా ఆయన చూపించే శ్రద్ధ మాటలలో చెప్పనలవికాదు, చూసి తీరవలసినదే.

అన్ని విషయాలలోనూ ఆయన ప్రవర్తనను గూర్చి వివరించాలంటే ఒక ఉద్ధరంధ్రం అవుతుంది. అయితే ఇది ఆయనను గూర్చిన చిన్న వ్యాసమే గనుక ఇంతకంటే చెప్ప సాధ్యము కాదు. ఇప్పటివరకు ఆయనను గూర్చి కొందరు ప్రాసిన కొన్ని వ్యాసాలతో ఆయన గూర్చి చాలా స్వల్పంగా తెలుసుకోవడానికి ఆవకాశముంది. ఎంత స్వల్పంగా తెలుసుకున్నప్పటికీ అదే మనకు, మన జీవితానికి పెద్ద ఉపదేశంగా పరిణమించవచ్చు అందుకని ఆయన సూక్తులు, బోధలు తరచి తరచి తెలుసుకోవలసిందే. ఆచలించవలసినదే! అప్పుడే మన జీవితాలకు సరైన మార్గము, బోధ లభిస్తాయి.

ఇవ్వపురుషుడు

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు స్నేరద్రూపి. చిన్నప్పుడు ఆయన తెల్లగా, పచ్చని పసిమి చాయతో, చక్కని గీరజాల జూట్లుతో, బోధ్యగా ముద్దుగా ఉండేవారట. వయసు పెరుగుతున్న కొట్టి ఆయన రూపం అత్యంత మనోహరంగా పరిణమిస్తూ పచ్చింది. అయితే అంతకంటే అందంగా పున్నవాళ్ళు ఎందరో వుండి వుండవచ్చు. కానీ ఆయనబి సామాన్యమైన అందంగాక ఏదో ఆకర్షణ ఆయనలో ప్రభవిల్లుతూ వుండేబి. ఆనాడు అది అలోకిక బివ్వపర్చున్న అని అప్పటివారు గుర్తించకపోయివుండవచ్చు. కానీ వారంతా అలోకిక ఆనందంలో మునిగి తేలారన్నది మాత్రం ఆయనను చిన్నప్పటినుంచీ చూసిన, ఎత్తుకుని ముద్దాడిన, స్నేహం

చేసిన, పరిచయం వున్నవారి యొక్క స్పష్టమైన అవగాహన అని వారు చెబుతున్న మాటలను బట్టి తెలుస్తుంది. ఆయనతో ఏ విధమైన పరిచయం వున్నవారైనా అట్టి దివ్యానందంలో ఉండేవారన్నది కొందరు స్పష్టంగా తెలియజేశారు కూడా.

మామూలుగా చూస్తే 1963వ సంవత్సరంలో బాఖా పరిచయమైనప్పటినుంచీ మాత్రమే ఆయన ఆధ్యాత్మిక జీవితం ప్రారంభమైనట్లు మనకు అనిపిస్తుంది. మాల ఈ లోపల ఆయనలో దివ్యత్వం ఉండడమేమిటి? ఇది మామూలుగా అర్థంగాని విషయం. కానీ నిశితంగా ఆలోచిస్తే ఆయనలో దివ్యత్వం పుట్టినప్పటినుండే ఇమిడివుంది. ఈనాడు ఆయన దివ్యపురుషుడిగా అందించేత ఆరాధించబడటానికి కారణం ఆ దివ్యత్వమే.

అయితే, ఆయనలో అప్పుడువున్న దివ్యత్వమేమిటి? అసలు దివ్యత్వమంటే ఆధ్యాత్మిక ప్రవచనాలుగానీ, మహిమలుగానీ మాత్రమే కావు. దివ్యగుణాలు ఎవరికైతే సహజంగా వుంటాయో అదే వారిలోని దివ్యత్వం. అట్టి గుణాలు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలలో బాల్యంనుంచే ప్రకటమౌతూ వచ్చాయి. అందుకనే ఆయన అల్లాల చేప్పలు, ఆయన చర్యలు, ఆయన మాటలు - అస్త్రి అందిస్తే ప్రభావితం చేసేవి.

ఆయనకు చిన్నప్పుడు తల్లి పట్ల ప్రగాఢమైన ప్రేమ వుండేబి. అంతేగాక తండ్రిగాల పట్ల కూడా ఎంతో ప్రేమ వ్యక్తమౌతూవుండేబి. ఐదారేండ్ర వయస్సులో పున్నప్పుడు కూడా పిత్యదేవులను ఎప్పరైనా - చివరకు ఆయన స్నేహితులైనా సరే 'ఏరా అనంతం....' అనడాన్ని కూడా ఆయన సహించేవారు కాదు. పెద్దయిన తర్వాత కూడా తండ్రిగాల పట్ల వినముత, ప్రేమభావం ప్రకటమౌతూనే వుండేవి. ఆయన తండ్రిగాలని "నాన్నా!" అని పిలుస్తుంటే ఆ పిలుపు ఆయన హృదయాంతరాలలోంచి ప్రేమతో పెల్లుజకి వస్తున్నట్లు అనిపించేబి. తండ్రిగాల పట్ల ఆయన అన్ని విషయాలలోనూ ఎంతో శ్రద్ధ వహించేవారు. ఎన్నో విషయాలు ఆయనతో మాట్లాడేవారు, చల్చించేవారు. ఒక స్నేహితునివలె సలహో ఇచ్చేవారు. ఉదాహరణకు ఆయనకు 78 ఏళ్ళ వయస్సులో విదేశాలకు రమ్మని పిలుపు వచ్చినప్పుడు ఆయన శాలీరక పరిస్థితిని బట్టి ఆ వయస్సులో వెళ్ళడం సమంజసం కాదని ఆయన నిర్భయంగా సలహో ఇచ్చారు. శ్రీమాన్ అనంతాచార్యులవారికి విదేశాలకు వెళ్ళాలని ఎంతగా అనిపించినా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు శెప్పిన సహేతుకమైన కారణాల వలన వారి మాటనే అంగీకరించారు. అందుకే

ఒకసారి ఆయనను “మీ నలుగుల పిల్లలో ఎవరంటే ఫీకెక్కువ ఇష్టం?” అని అడిగినప్పుడు ఆయన, “నాకు నలుగురూ ఇష్టమేగాని భరద్వాజ నాకు స్నేహితునివలె అనిపిస్తాడు. అందుకని భరద్వాజ అంటే నాకు ఎక్కువ ఇష్టం” అని చెప్పారట. ఇటువంటి ప్రేమ ఒక తంత్రిగాల పట్ల మాత్రమే కాదు, అందల పట్ల ఆయనకు అలాగే వుండేబి. ప్రతి చిన్న విషయంలోనూ అవతలివాలికి సాధ్యమైనంత శేయస్తు చేకూర్చాలన్న తపన ఆయనలో ప్రస్తుటమౌతూ వుండేబి.

ఆధర్మాన్ని ఎదుర్కొవడంలో ఆయనకు ఉన్న దైర్యం చెప్పసారికాదు. పదేండ్ల వయసులో బోధాయన గాలిని కొంతమంచి యువకులు ఎదుర్కొన్నప్పుడు ఆ సంగతి తెలిసి యువకులైన పచిమంచిని బాల భరద్వాజులు దైర్యసాహసాలతో ఎదుర్కొని వాళ్ళను చిత్తుగా ఓడించడమే గాక, ఇటువంటి పని ఇకముందు ఎప్పుడైనా చేస్తే సహించబోనని బెబిలంచి పంపించారు.

అలాగే విషారయాత్రకు ఆడపిల్లలతో కలిసి వెళుతున్న సాటి స్నేహితులతో అది సబబు కాదని నిర్భయంగా చెప్పారు.

తాము పనిచేస్తున్న విద్యాసంస్థలలో జరుగుతున్న అన్యాయాలను గూర్చి సంస్కారికారులతో దైర్యంగా పోరాడేవారు. అందుకని సాటి ఆధ్యాత్మకులు ఈయననే అందుకు ఎన్నుకునేవారు.

అంతేకాక ఆధ్యాత్మికతలో జరుగుతున్న అక్తమాలను గూర్చి సాధ్యమైనంతగా ప్రజలకు తెలియజ్ఞాని ప్రయత్నించారు. భగవంతుడు లేడన్న నాస్తికులను, హేతువాదులనూ సహేతుకంగా ఎదుర్కొన్నారు.

ఇలాగే ఎన్నో దివ్యగుణాలు ఆయనలో వున్నాయి. గనుక ఆయన దివ్యపురుషుడని చెప్పడంలో అతిశయోక్తి లేదు.

గురుభక్తి

పూజ్యాల్మి మాస్టరుగాలికి తమ గురువైన సమర్థ సద్గురు శ్రీ సాయినాథుని పట్ల వున్న భక్తి విశ్వాసాలు అపారం. శిలిడీ సాయినాథులు ఆయనను తమ చెంతకు చేర్చుకున్నప్పటినుంచీ గురువు యొక్క స్పృహజీ తమ శ్వాసగా చేసుకున్నారు. నిరంతరమూ లీలా చింతన, తత్వచింతనలో తమ కాలమంతా నింపుకున్నారు. జీవితంలో జరిగిన ప్రతి సంఘటననూ ఆయన ఆదేశంగానూ, ప్రసాదంగానూ

భావించారు. ఎన్ని ఒడిదుడుకులు వచ్చినా వాటిని దైర్యంగా ఎదుర్కొన్నారు. ఎట్టి పలిస్తితుల్లోనూ ఆయన తమ గురువుపట్ల విశ్వాసం సడలించలేదు. గురుతత్వాన్ని, బోధలను ప్రపంచానికి తెలియజ్ఞుల్లో నిరంతర సాధకుడిగా జీవించారు. ఎవరి పాగడ్తలకూ ఆయన పాంగిపోలేదు, తెగడ్తలకు కృంగిపోలేదు. “ఇవేపీ శాశ్వతం కావు. నా గురువు మెచ్చే లీతిన నేను ప్రపర్తించడమే నాకు కావలసినది” అని ఆయన స్పష్టంగా చెప్పారు. అందుకే “శిష్యుడైనవాడు నాకు ఒక్కడు కూడా లభించలేదు” అని చెప్పిన సమర్థ సద్గురుడైన శ్రీసాయినాథుడు “సీకు గురువు లేడని భాధపడతావెందుకు? నేనున్నాను కదా” అని ముమ్మారు పూజ్యాల్మి మాస్టరుగాలతో స్పష్టంలో చెప్పారు. అంటే ఆయనే స్వయంగా పూజ్యాల్మి మాస్టరుగాలిని తమ శిష్యులుగా ఎంచుకున్నట్లే కదా. ఇంతకు మించి పూజ్యాల్మి మాస్టరుగాల గొప్పదనం గులంచి చెప్పుకోవలసినది ఇంకేమైనా వున్నదా?

పూజ్యాల్మి మాస్టరుగాల గులంచి ఆలోచిస్తూ వుంటే ఆయన ఎన్నో కోణాలలోంచి ధర్మబద్ధమైన, సాంప్రదాయబద్ధమైన, నిర్దృష్టమైన, సిత్పుసత్యమైన, మహాశోనుతమైన అవతారపురుషుడిలా దర్శనమిస్తారు. ఇస్కూ కోణాలలోను పలపూర్ణత కనబలచే వాల గొప్పతనాస్తి ఎంతని విహలించగలం? నేటి సమాజానికి ఆయన జీవిత విశేషాలు, చర్యలు, బోధలు అత్యంత ప్రయోజనకరములు, శేయస్కరములు. కనుక సాధ్యమైనంత త్వరగా సాయిమాస్టర్ భక్తులందరూ మేల్కొని ఆయనను అనుసరించవలసిన అవసరము ఉన్నది. అలా చేయకుంటే నేటి సమాజమేగాక భావితరాలవారుకూడా ఎంతిపేతనమయ్యేప్రమాదంపొంచి వున్నది. కనుక పూజ్యాల్మి మాస్టరుగాల బిడ్డలైనవారందరూ కలిసి కూర్చుని ఆలోచించి ఒక నిర్దృష్టమైన సాంప్రదాయాస్తి తీసుకురావలసిన అవసరముస్తాటి. అట్టి బీక్షను పూనడానికి సంసిద్ధులమయ్యిందుకు అవసరమైన శక్తిని ప్రసాదించమని శిలిడీ సాయినాథుని, పూజ్యాల్మి మాస్టరుగాలని ప్రార్థించాము. వాల యొక్క అనురహ ఆశీస్తులు అనురహించమని, వాలిని మన వెంటవుండి సక్తమమైన మార్గంలో నడిపించమని ఈ కృతజ్ఞతారాధన సందర్భంగా భక్తి వినపుతలతో హృదయ పూర్వకంగా ప్రార్థించాము. ●

మాత్రం న్నట్టులు

శ్రీమతి అరుణ

నారోలు సత్యంగ సభ్యురాలైన శ్రీమతి అరుణగారు, పూజ్యులే అలివేలుమంగమ్మ తల్లి తో తన అనుభూతుల్ని, అనుభవాల్ని, శ్రీ అమృగాల లీలలను యా విధంగా పంచుకుంటున్నారు:

నేను BSNL లో ఉద్యోగం చేసేదాన్ని. మా ఆఫీసుకి శ్రీ ప్రసాదుగారు (బిట్టేబాబు గారు) వస్తుండేవారు. వారిద్వారా పూజ్యులే అమృగాల గులంబి తెలిసింది. అప్పటికే నేను పూజ్యులే మాస్టరుగాల ర్ంథాలు పారాయణ చేసేదాన్ని. పూజ్యులే అమృగారు ఫోన్ నెంబరు ప్రసాదుగారే యిచ్చారు. మొట్టమొదటిసారి ఆఫీసు నించి ఫోన్ చేసి మాట్లాడాను. బహుశా అది 1998 వ సంవత్సరం.

పూజ్యులే అమృగారు, ఒకరోజు స్వప్నదర్శనం యిచ్చారు. కలలో అప్పటి ఏదో ఫంక్షన్ అయినట్లుగా వుంది. జనం అంతా హడావిడిగా వున్నారు. నేను పూజ్యులే అమృగాలని వెదుక్కుంటూ, ఆ ఇంట్లోకి వెళ్లాను. అక్కడ వారు ఒక గబిలో పడుకుని

వున్నారు. నేను వెళ్లి నమస్కారం చేసుకున్నాను. అమృగారు వెంటనే చెయ్యి చాపి, “నా చేతిలో చెయ్యి వెయ్యి” అన్నారు. నేను చెయ్యి వేసాను. “ఎప్పుడూ బాబా మార్గాన్ని వదలనని మాట యివ్వు” అన్నారు. ‘సరే’ నని చెప్పాను. తరువాత పూజ్యులే అమృగారు యొంత సర్వజ్ఞులో నాకు అర్థం అయ్యింది. ఎందుకంటే, నా సంసారిక జీవితం చాలా సమస్యలతో వుండేబి. మావారు ECIL లో జాబ్ చేసేవారు. మాకు ఒక అబ్బాయి, ఒక అమ్మాయి. పూజ్యులే అమృగారు తీసుకున్న ఆ మాటే నన్ను యింతవరకు కాపాడింది.

2001 ఏప్రిల్ 10వ తేదీ చిక్కడపల్లిలో ప్రథమంగా పూజ్యులే అమృగాలని దల్చించుకున్నాను. అప్పటినించి అప్పుడప్పుడూ ఆఫీసు నించి నేరుగా దర్శనానికి వెళ్లి అటు నుంచి ఇంటికి చేరుకునేదాన్ని. అప్పటికి నేనున్న సమస్యలలో, నాకు పూజ్యులే అమృగాల దర్శనం చాలా ఉపశమనంగా వుండేబి. కొన్నిరోజులకి పూజ్యులే అమృగారు మల్కాజిగెరికి వచ్చారు. మేముండే ప్రాంతానికి దగ్గరే

అయినా, దర్శనం వేళలు మారే సలికి, నేను ఇంటికి చేరుకునేసలికి కొణ్ణిగా ఆలస్యమయ్యాచి. దాంతో ఇంట్లో అందరూ కోప్పడేవారు. మావారికి నేను బాబాని పూజించడం యిష్టం పుండేబి కాదు. కానీ బాబా దయవల్ల, మా ఇంటి పక్కనున్న బాబా గుడికి ప్రతిరోజూ భోజన నివేదన పంపించేదాన్ని. ఇలా 12సం||లు జరిగింది. నాలుగు హరతులు చేసుకునేదాన్ని. ఆ పుణ్యమే నన్ను పూజ్యులే అమృగాల సన్నిధికి చేట్టిందని భావిస్తున్నాను.

ఒక రోజు మా అమ్మాయి పూజ్యులే అమృగాల దర్శనానికి వచ్చి, నా మీద కంప్లెంట్ యిచ్చింది. రోజంతా ఉద్యోగం, అదయ్యాక యక్కడకి వచ్చి యిటునుంచి ఇంటికి వచ్చేసలికి చాలా ఆలస్యమవుతోంది అంటూ ఏదేదో చెప్పింది. పూజ్యులే అమృగారు వెంటనే “రేపటి నించి మీ అమ్మ యిటురాదు లేమ్మా!” అన్నారు. నా వైపుచూసి, “పిల్లలని చూసుకోవడమే ముఖ్యం, నా దగ్గరికి రావడం కంటే” అని చెప్పారు. నాకు గుండె గుఖేల్ మంది, అమృగారు నాకు ఇంత

సామిబాబా మాసపత్రిక

పెద్దశిక్ష వేసారేమిటూ? అని! కానీ కాలాంతరంలో, మా అమ్మాయే పూజ్యశ్రీ అమృగాలని చూడకుండా పుండలేకపోయేది. తరవాత మేమిద్దరం కలసిపస్తుంటే, ఈసాల మా అబ్బాయి నా చేత నిలయానికి వెళ్లనని ఒట్టు వేయించుకున్నాడు. “అమ్మా, నువ్వుంటే నాకు చాలా ఇష్టం. నువ్వు ఆఫీస్ కి వెళ్లి అక్కడినించి నిలయానికి వెళ్లి ఇంటికి వస్తుంటే నాతో వుండే సమయం తగ్గిపోవడం వల్ల నువ్వు నాకు దూరమౌతున్నావన్న బాధ కలుగుతోంది. నేనింకా 6 నెలలలో అమెలికా వెళ్లిపోతాను. నేను వెళ్లాక కావాలంటే వెళ్లు” అన్నాడు. ఇక సరే అనక తప్పలేదు.

మా అమ్మాయి M.B.B.S. చదువుకుంది. తన పెళ్లి విషయంలో కొన్ని సమస్యలు పచ్చాయి. అప్పుడు మాత్రం మావారు పూజ్యశ్రీ అమృగాల దగ్గరకి వచ్చారు, ఎందుకంటే ఏమైనా చేసుకొమ్మని చెప్పారేమోనని. పూజ్యశ్రీ అమృగారు, మావారికి ధ్యానం, నాకు పారాయణ చెప్పారు. తరవాత కొన్నాళ్ళకి మా అమ్మాయికి పెళ్లి కుబిలంది. మా అమ్మాయి పెళ్లవుగానే VRS తీసుకుని, ఉద్యోగం మానెయ్యాలని నా ఉద్దేశం. లోన్ పెట్టి పెళ్లిచెయ్యాలి కనక, ఉద్యోగం మానడానికి వీలులేదన్నారు మావారు.

ఇంక నాకు VRS తీసుకునే అవకాశం లేదని, పూజ్యశ్రీ అమృగాలకి మనసులోనే చెప్పుకుని బాగా ఏడ్చేదాన్ని. ఈ సమయంలో పూజ్యశ్రీ అమృగారు ఒక లీల చేశారు. మాకు చర్చపల్లిలో 400 గజాల స్థలం పుంది. ఆప్పటి లియల్ ఎస్టేట్ పరిస్థితి చాలా

దారుణంగా పుంది. కనక ఆవైపు మాద్యమి పోలేదు. ఒకరోజు మావారి పైండ్ ఫోన్ చేసి, మీ ప్లోట్ కి బేరం వచ్చింది రమ్మని చెప్పాడు. అప్పుడు డబ్బులు ఎక్కువరావని తెలిసినా పైండ్ చెప్పాడని వెళ్లారు. నేను వెంటనే పూజ్యశ్రీ అమృగారు, మాప్సరుగార్ల పటం ముందు కూర్చుని, “అమృగారు, పెళ్లికి సరిపడా డబ్బులు ఇప్పించండి” అని దణ్ణం పెట్టుకున్నాను. కాస్పేపటికి మావారు అక్కడనించి ఫోన్ చేసి. “ఇక్కడ రేటు యొంత పున్నా, మొత్తం మీద, 20 లక్షలు యిస్తాన్నాడు” అని చెప్పారు, పూజ్యశ్రీ అమృగాల కరుణకి నాకు నోట మాట రాలేదు. అనుకున్నట్టే నేను లజ్జన్ చేసాను.

నేను నాగోల్ కి వెళ్లి సమయం అంతా సేవలో, సన్మిభిలో గడపవచ్చు అనుకున్నాను.. కానీ మావారు అప్పటినించి బాబాగుడికి వెళ్లడం, ప్రసాదం పంపించడం, బాబాకి వస్తాలు కుట్టడం, అమృగాల దర్శనానికి వెళ్లడం...ఇవన్నీ నిషేధించారు. నాకు మతిపోయినంత పట్టాంది. పూజ్యశ్రీ అమృగాల దయవల్ల నెమ్మటి, నెమ్మటిగా పరిస్థితులు చక్కబడి, ఆయన తనంతట తానే నన్ను నాగోలు సేవకి పంపించే విధంగా మార్పు వచ్చింది.

పూజ్యశ్రీ అమృగాలని గమనిస్తావుంటే, చాలా గొప్ప విషయాలు తెలుస్తాయి. చక్కటి జీవితవిధానము నేర్చుకునే అవకాశం ఉంటుంది. ముఖ్యంగా నేను గమనించిన ఏమిటంటే,,,

1) ప్రేమతత్త్వం. అందరితోనూ, ప్రేమగా పుంటారు. ప్రేమగా మాట్లాడతారు. ఎంతటి కలతపడిన

మనసైనా సరే యిట్టే సేదతిరుతుంది.

2) ఏసమస్యనైనా సరే సూక్ష్మమైన విషయాలు కూడా పదలకుండా, లోతుగా ఆలోచిస్తారు.

3) రోజువాలీ కార్యక్రమాలలో, ఎట్టి పరిస్థితులలోనూ నియమం తప్పురు.

4) మనం ఒక విషయం అమృగాలకి చెప్పుకుంటే ఎప్పటికి అది బయటికి రాదు.

ఇంకోక లీల చెప్పి ముగిస్తాను. ఒకరోజు మా అబ్బాయి అమెలికా నించి ఫోన్ చేసి “అమ్మా నాకు ఒంట్లో బాగోలేదు. మోకాలుకి వెనకవైపు, కొబ్బగా తొడ దగ్గర, రెండు రూపాయల కాయల్ అంత సైజులో కురుపు లాగ వచ్చింది. కారు సడపడానికి చాలా యిబ్బందిగా పుంది. డాక్టర్ దగ్గరకి వెడితే చాలా ఖర్చుయేటట్టు పుంది” అని చెప్పాడు. వెంటనే మా అమ్మాయికి ఫోన్ చేస్తే, “అది చాలా డెంజర్, కాలు తీసినా ఆశ్చర్య పోసక్కరలేదు” అంది. అది వినగానే చాలా బాధనిపించి, ఇక నాకు శరణ్యం ఎవరు? పూజ్యశ్రీ అమృగాలకి ఈ సంగతి చెప్పుకున్నాను(మనసులోనే). ఆ రాత్రి కల వచ్చింది. అందులో పూజ్యశ్రీ అమృగారు నన్ను పిలిచి ఒక కప్పు నిండా ప్రసాదం పెట్టారు. “ఇంత ఎందుకమ్మా?” అంటే, “ఇంటికి తీసుకెళ్లి అందరూ తినండి” అన్నారు. ఇంటికి వచ్చాక చూస్తే, అమెలికాలో పున్నమా అబ్బాయి, ఇంట్లోనే పున్నాడు. ఆ ప్రసాదం తాను కూడా తినాడు. అటీ కల! మర్మాడు వాడి దగ్గరనించి నాకు ఫోన్ వచ్చింది, “అమ్మా హస్పిటులకి వెళ్లాను, వాళ్ళు దానిని కీల్న చేసి, ఏమి మిగతా 29వ పేజీలో

వారపూలగాయము

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రీమతి అడిదం వేదవతి

శ్రీ ప్రకాశానంద స్వామివారి విరచితమైన వారపూలగాయమునే యింద్రంథము గ్రాంథికభాషలో ప్రాయిబడి వుండటం వలన తమకు అర్థంగావడం లేదని చాలామంచి పారకులు అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తపరిచారు. అందుకని పారకుల అభ్యర్థన మేరకు పుంజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరదవ్యజగాల ప్రియపుత్రిక శ్రీమతి అడిదం వేదవతిగారు సరళమైన భాషలో ఈ గ్రంథాన్ని పారకులకు అందజేస్తున్నారు - ఎడిటర్.

పదవ ప్రసంగము

ఉపాసన

శివగీతలో ఆధిశంకరాచార్యులవారు యిలా
అన్నారు:

శ్లో|| ఉపసంగమ్య బుద్ధా
యదాసనం దేవతాత్మనా ।
తదుపాసన మస్తః
స్వాత్తత్త్వహిః సంపదాదయః ॥

భావం : ఉపాసన విషయంలో దైవము తన స్వరూపానికి జ్ఞానమైనవాడు కాదని తెలుసుకొని, అంతస్కరణములో దేవతారూప సమీప్యాన్ని పాందడం, దానిలో స్థిరంగా నిలవడం ఉపాసన. ఇది ఆంతలికమైన ఉపాసన. సంపదాది ఉపాసన బహిర్గతమైనది. భగవంతుని సామీప్యాన్ని పాందడం అహంకరింపాసన అంటారు. అహంకరింపాసనంలో ఉపాసకుడు ఉపాస్యాన్ని (ఉపాసించబడే దానిని)

తనకంటే జ్ఞానమైనదిగా ఎరుగక అభిన్నత్వాన్ని ర్ఘపించి ఉపాసించడం. ఇది సగుణబ్రహ్మమునకు, నిర్మణబ్రహ్మమునకు కూడా సలపోతుంది.

బ్రహ్మ యొక్క సంపదుపాసన

సంపదాది ఉపాసన - సంపత్తి, ఆరోప, అధ్యాస, సంవర్ధ భేదాల చేత నాలుగు రకాలు. సంపదుపాసనా లక్షణము శివగీతలో యిలా వున్నది:

శ్లో|| అల్పస్ఫు చాథికత్పేస
గుణ యోగాఖ్యచిస్తసమ్ ।
అనస్తం వై మన ఇతి
సంపద్యభిరుచీలతః॥

భావం : అల్పగుణాలు కలిగిన దానియందు, అనంత గుణాలు కలిగిన దానిని భావించి ఉపాసించడం

సంపదుపాసన. మను అనంతమైనదని ఉపాయించి ఉపాసించడం సంపదుపాసన విధి.

చాందోగ్యపనిషత్తులో ఆధ్యాత్మ, అభిదేవానేరెండు రకాలైన ఉపాసనా పద్ధతులు చెప్పబడ్డాయి. వాటిలో ఆధ్యాత్మ సంపదుపాసన ‘మనో బ్రహ్మతి ఉపాసీత’ అనే వాక్యము చేత చెప్పబడింది. అభిదేవ సంపదుపాసనకు రెండో మంత్రం ద్వారా ‘మనోమయ ఆకాశాత్మా’ అని తెలుపబడింది. ఇక్కడ మనోమయుడు అంటే మనసుతో గల సంబంధం వల్ల ప్రపృతి నివృత్త్యాత్మకమైన పరమాత్మని ఉపాసన గ్రహించాలి. అలాగే సర్వగతుడు, సూక్ష్ముడు, రూపము మొదలైనవి లేనివాడు కావడం వలన ఆ పరమాత్మని ఉపమానము ఆకాశంతో చెప్పబడింది. ఇక్కడ ఆకాశ మనోరూపుడైన బ్రహ్మయొక్క గుణాలు ఏకదేశత్వములుగా (ఒకే చోట వున్నట్టుగా) చెప్పబడ్డాయి. రాబోయే ఆధ్యాయంలో 8వ ఖండంలో మొదటి నుంచి తేజము, మనస్సు, ఆకాశము - అన్నింటిలోనూ బ్రహ్మదృష్టి విధిపూర్వకంగా తెలుపడానికి ‘మనోబ్రహ్మ ఆకాశోబ్రహ్మ’ అని ప్రారంభించబడినది. ‘మనతే అనేన ఇతి మనః’ - దేనితో ఆలోచించబడుతుంది అభిమనస్సు (అంతఃకరణము), అది బ్రహ్మము. ఈ ఉపాసన ఆధ్యాత్మ సంపదుపాసన. మను ద్వారా బ్రహ్మసాక్షాత్కారము జరుగుతుంది. బ్రహ్మదర్శనానికి యోగ్యమైన సాధనము మనస్సు. మనస్సులో బ్రహ్మదృష్టి కలిగిపుండటం సంపదుపాసన కదా! ఆ మనస్సు అనే బ్రహ్మనికి వాక్య (మాట), ప్రాణము (వాసన), చక్కను (కన్ము), శ్రీతము (చెవి) అనే నాలుగు పాదాలు వున్నాయి. ఈ నాలుగెంటిలోనూ మనోరూపుడైన బ్రహ్మము యొక్క పాదదృష్టిని పాందాలి. ఆకాశ రూపుడైన అభిదేవ బ్రహ్మము యొక్క పాదదృష్టిని అగ్ని, వాయువు, ఆచిత్యము, బిక్కులు - వీటిలో పాందాలి. ఆకాశము బ్రహ్మము అనే ఉపాసన ఆభిదైవిక సంపదుపాసన.

మనోబ్రహ్మము యొక్క వారూపమైన పాదము, ఆకాశబ్రహ్మము యొక్క అగ్నిరూపమైన పాదము జీవీతి చేత భాసిస్తుంది. మనోబ్రహ్మము యొక్క ప్రాణపాదము, ఆకాశబ్రహ్మము యొక్క వాయు రూపమైన అభిదేవత యొక్క జీవీతి చేత ప్రకాశాన్ని పాందుతుంది, అంటే భాసిస్తుంది. మనోబ్రహ్మము యొక్క చక్కనిపాదము,

ఆకాశబ్రహ్మము యొక్క ఆధిత్యాది రూపమైన అభిదేవత చేత భాసిస్తుంది. అలాగే మనోబ్రహ్మము యొక్క శ్రీతము ఆకాశబ్రహ్మము దిగ్రూపమైన పాదము చేత భాసిస్తుంది.

ఈ సంపదుపాసన చేసేవారు చాలా కాలం బీప్పిమంతమైన ప్రపంచంలో నివసించి బివరకు ఉత్తమలోకాలను పాందుతారు. ఇది వేదంలో చెప్పబడిన బ్రహ్మం యొక్క సంపదుపాసన. సాల్మిల్యము నర్స్యదేశ్వరము మొదలైన వాటిలో హరిహరాబి భావన చేసి విధి పూర్వకమైన పరిచింతనమే పురాణాలలో చెప్పబడిన సంపదుపాసన. సాల్మిల్యము మొదలైనవి అల్పగుణాలు కలవి. అభికగుణాలు కల హరిహరాదులను వాటిలో భావించడం వలన అభిక గుణయోగము వాటికి కలుగుతుంది. అందువలన సాల్మిల్యము నర్స్యదేశ్వరము మొదలైనవి సంపదుపాసన చేత ఉపాస్యులోతారు. రాముడు, కృష్ణుడు మొదలైన విగ్రహాలు కూడా ఇలాగే ఉపాస్యులు.

బ్రహ్మము యొక్క ఆరోపించాసన

**శ్లో॥ విధానారోప్య యోహాసా సారోపః పలకీత్తతః I
యద్వదోంకార ముట్టిథముపాసీతేత్యదాహప్యతః II
(శివగీత)**

భావం : వేదంలో విధించబడిన ఆరోపాత్మకమైన చింతన పద్ధతి ‘ఆరోపించాసన’ అని పిలవబడుతుంది. ‘ఓం’ కారాన్ని ఉఠించ రూపంలో ఉపాసించడాన్ని ‘ఆరోపించాసన’ అంటారు.

ప్రధానమైన విధి (కర్తవ్యం)ని అనుసరించి సముదాయ విశేషము యొక్క అవయవముతో సంబంధం కలిగి వుండడం ఆరోప సంపదుపాసనము. ఉఠించాసామము యొక్క ప్రథమ భక్త్యవయమైన (మొదటి భక్త్యవయమైన) ఉఠించ శబ్దము చేత వాచ్యమైన కర్మతో సంబంధముంచి పరమాత్మ ప్రతీకమైన ‘ఓం’ కారము లో స్థిరమైన బుధిని నిలిపి, ‘ఓం’ కారాన్ని ఉఠించ రూపంలో ఉపాసించాలి. ‘ఓం’ కారాన్ని ఉపులించే ఉద్గాత సామమును గానం చేస్తాడు. కాబట్టి ‘ఓం’ కారమే ఉఠించాసము. ఈ విషయంలో చాందోగ్యపనిషత్తులో “‘ఓమిత్యేత దక్షరముఠిథముపాసీత...’” ‘ఓం’ అనే అక్షరమును

కర్యాంగ విషయమైన ఉభీధ రూపంలో ఉపాసించాలి. ఈ ఉచ్చారణ చేత భగవంతుడు శ్రీతి చెందుతాడు.

తనకు ప్రియమైన నామాన్ని జితరుల ద్వారా వినడం మానవునికి సంతోషాన్ని కలిగిస్తుంది. అలానే పరమాత్మని అన్యప్రతిజిబంబాలకు ప్రణవము (బీంకారము) ప్రతీకమైనది. కాబట్టి ప్రణవము పరమాత్మను ఉపాసించడానికి అత్యంత ఉత్తమమైన సాధనము. ఈ కారణంగానే వేదాలలోను, జప, కర్మ, స్వాధ్యాయ, దానము మొదలైనవాటిని ప్రారంభించేటప్పుడు ముగించేటప్పుడు ఓంకారాన్ని ఎక్కువగా ఉచ్చరిస్తారు. ప్రణవము (బీంకారము) రసాలన్నింటికంటే రసవత్తముడైన పరమాత్మ రూపంగా ఉపాసింపదగినది. ఈ చరాచర ప్రపంచంలో పృథివీ రసము – అంటే సారవంతమైనది. భూమికి జలము రసము. జలానికి దౌషధులు రసము. దౌషధులలో పురుషుడు రసము. పురుషునిలో వాణి రసము. వాణిలో బుక్కులు రసము. బుక్కులలో, అంటే వేదాలలో, సామము రసము. సామములలో అత్యంత సారవంతమైనది ఉభీధ రూపమైన ఓంకారము. ఇది అప్పమ రసము (ఎనిమిదవ రసము). ఈ ఉపాసన ఆరోపింపాసనము

అంటే కర్మలను మాత్రమే చేసేవారు గొప్ప అజ్ఞానాన్ని పాందుతారు. కర్మను విడబి ఉపాసన మాత్రమే చేసేవారు కర్మ చేసేవాలి కంటే ఎక్కువ అజ్ఞానాన్ని పొందుతారు. కాబట్టి కర్మ, ఉపాసన - రెండు ఒకేసాల ఆచరించాలని శృతి ఉద్దేశము.

బ్రహ్మము యొక్క అధ్యాసోపాసన

శివగీతలో అధ్యాన మనబడే ప్రతీకోపాసనా లక్షణము ఇలా వున్నది –

శ్లో || ఆరోపిం బుధ్భిపూర్వోణ య ఉపాసా విభింత సః I
యోషిత్యగ్నిమతిర్యత్త దధ్యాసః స ఉదాహర్యతః II

భావం : బుధ్భిపూర్వకంగా బ్రహ్మన్ని దేనిమీదైనా ఆరోపించడం ఉపాసన అనబడుతుంది. ద్వులోకము, పర్బతమ్యడు, పృథివీ, పురుషుడు శ్రీ – వీటిలో అగ్నిబుధిని

వుంచి వీటిని ధ్యానించడం అధ్యాన మనబడుతుంది.

చాందోగ్యములో 5వ అధ్యాయంలో 4వ ఖండము నుంచి 8వ ఖండము పరకు ఇవి వ్యాపించబడ్డాయి. వీటిలో ద్వులోకము, పర్బతమ్యడు, పృథివీ, పురుషుడు, శ్రీ (యోగ) అనే ఈ 5 పదార్థాలయందు అగ్నిని చింతన చేయాలని చెప్పబడివుంది అంటే వాటిని అగ్ని రూపంలో ఉపాసించాలి.

1. అసా వావ లోకో గౌతమాగ్నిః : ద్వులోకాగ్నికి ఆచిత్యుడు (సూర్యుడు) సమిధ, కిరణాలు పొగ (ధూమము), రోజులు జ్యాలలు చంద్రుడు బొగ్గు (అంగారము), నక్షత్రాలు అగ్ని కణాలు(విస్ములింగాలు). ఇటువంటి ద్వులోకాగ్నిలో నీరు (ఆపము) అనే శ్రద్ధను హోమం చేయాలి. వైన చెప్పిన ద్వులోకాగ్నిలో క్రమంగా సమిధగా సూర్యుని, ధూమంగా కిరణాలను, అగ్ని మంటలుగా రోజులను, బొగ్గుగా (అంగారముగా) చంద్రుడిని, అగ్ని కణాలుగా నక్షత్రాలను చింతన చేయాలి.

2. పద్మవ్యోవావ గౌతమాగ్నిః: పద్మన్యాగ్నికి వాయువు (గాలి) సమిధ, మేఘమే పొగ (ధూమము), విద్యుత్తే మంట (అల్ప), మెరుపే బొగ్గు (అంగారము), ఉరుమే అగ్ని కణము(విస్ములింగము). ఇలా చింతన చేయాలి.

3. పృథివీ వావ గౌతమాగ్నిః : పృథివీ (భూమి) అనబడే అగ్నికి సంవత్సరాలు, రాత్రులు, చిక్కులు, విచిక్కులు వరుసగా సమిధ, ధూమము, అల్ప, అంగారము విస్ములింగము అనే భావనతో చింతన చేయాలి. ఉపాసించాలి.

4. పురుషో వావ గౌతమాగ్నిః : పురుషాగ్నికి శిరోజాలు (జూట్లు), ప్రాణాలు (పంచప్రాణాలు), జిహ్వ (నాలుక), చక్కను (కన్ను), శ్రోతము (చెవి) వరుసగా సమిధ, ధూమము, అల్ప, అంగారము, విస్ములింగము అని ఉపాసించాలి.

5. యోషో వావ గౌతమాగ్నిః : శ్రీ అనే అగ్నికి ఉపస్థితము (జననాంగము) ఉపమంత్రణము (పిలుపు/

బుజ్జగెంపు), యోని, అంతఃకరణము (అంతరేంబ్రియము - యోనికి లోపల ఇంబ్రియము), ఆఖినందనము (సాగసు/సుఖము) వరుసగా సమిథ, ధూమము, అర్చ, అంగారము, విస్మిలింగము అనే భావంతో ఉపాసించాలి.

ఈ పంచాగ్నులకు (ఐదు అగ్నులకు) హోమద్రవ్యాలు జల రూపమైన శ్రద్ధ, సోమము, వర్షము, అన్మము, రేతస్సు.

పంచాగ్నులను ఉపాసించడం వలన కలిగే ఫలము అర్థ మొదలైన వాటి మార్గంలో హిరణ్యగర్భ లోకము పాందటము. ఇది వేదాల చేత ప్రతిపాఠింపబడిన ప్రతీక అధ్యానిషాపాసన. స్వభావసిద్ధంగా ప్రతీకిషాపాసన సంపదుపాసన అని, అధ్యానిషాపాసన అని రెండు రకాలు. సంపదుపాసన ఆరోప్య ప్రధానమైనది (గుణాలను ఆపాదించి ఉపాసించేది).

అధ్యానిషాపాసన అభిష్టాన ప్రధానమైనది. ఆరోప్య ప్రధానమైన సంపదుపాసనములో సగుణ బ్రహ్మము యొక్క మూర్తిలో సగుణ బ్రహ్మన్ని చింతన చేస్తారు.

ఉచ్ఛీధిషాపాసన కూడా ఆరోప్య ప్రధానమైనది కావడం వలన సంపదుపాసనలో భాగమవుతుంది. అభిష్టాన ప్రధానమైన అధ్యానిషాపాసనలో అభిష్టానాన్ని ఉద్దేశించి ఆరోప్య ప్రధానాన్ని ధ్యానించాలి.

యోష లో అగ్ని చింతన, సగుణచింతనలో నిర్ణయ బ్రహ్మను అనుసంధానము చేయడం - ఇటువంటి దృక్పథంతో ప్రతికోపాసనము సంపదుపాసనమనీ, అధ్యానిషాపాసనమనీ రెండు రకాలు.

బ్రహ్మము యొక్క అధ్యానిషాపాసన

శ్లో క్రియాయోగేన చోపాసా
 విథిః సంవర్గ ఉచ్చతే ।
 సంహృత్య వాయుః ప్రలయే
 భూతాన్యేకోలుసేదతి ॥
 (శివ గీత)

భావం : క్రియాయోగంలో ఉపాసన చేసే పద్ధతి సంవర్గిషాపాసన. ప్రతయకాలంలో సంవర్గ వాయువు నకల భూతాలను నశింపజేస్తుంది.

చంద్రుడు అస్తుమించే (ఆస్తావస్త) సమయంలో వాయువుతో లీనమహాతాడు. సీరు ఎండిపోయినపుడు వాయువుతో కలిసిపోతుంది. ఇలా వాయువు, అగ్ని మొల్లు సంపన్నమైన పదార్థాలను వశపరచుకుంటుంది.

దాని గుణము సంవర్గము సంగమము - కలుపుకోవడము). దాని ఉపాసన సంవర్గిషాపాసన ఆధ్యాత్మ సంవర్గిషాపాసన చాందోగ్యిషిష్టత్తులో చెప్పబడింది.

ముఖ్యమైన ప్రాణాన్ని సంవర్గ గుణాలు కలిగినబిగా గుర్తించి దానిని ఉపాసించాలి మానవుడు నిదులించేటప్పుడు అతడి వాక్కు (నోరు), కళ్ళు, చెవులు, మనస్సు అన్ని ప్రాణంలో లీనమవుతాయి. అంటే నిదురపోయే సమయంలో వాక్కు మొదలైన వాటిని ప్రాణవాయువు తన వశములో ఉంచుకుంటుంది.

దేవతలలో బహిర్గతమయ్యే వాయువు సంవర్గము. వాక్కు మొదలైన ఇంబ్రియాలలో ముఖ్యమైనదైన ప్రాణము సంవర్గము. పూర్వము చెప్పబడిన విధానములో ప్రతయ సమయంలో సంవర్గము అనే పేరు కల వాయువు తన శక్తి చేత అగ్ని మొదలైన వాటిని వశపరచుకుని వుంటుంది. కాబట్టి దానిని సంవర్గ రూపములో ఉపాసించాలి.

ఇలా అగ్ని మొదలైన వాటిని మొదలైన వాటిని వశపరుచుకోవడం అనే కర్మను నిమిత్తంగా స్వీకరించి చేసే ఉపాసనే సంవర్గిషాపాసన.

సంవర్గిషాపాసనలో సంవర్గ గుణాలు గల వాయువును ధ్యానించాలి. అలాగే ముఖ్యమైన ప్రాణము నిదులించే సమయంలో వాక్కు మొదలైన వాటిని వశపరచుకుంటుంది. కాబట్టి బీనిని ధ్యానించాలి. ఇక్కడ కూడా వాక్కు మొదలైన వాటిని వశపరచుకోవటం అనే కర్మను ఆధారంగా చేసుకొని ప్రాణాన్ని సంవర్గ రూపంలో ఉపాసించాలి.

సంవర్గిషాపాసన అభి దేవ, ఆధ్యాత్మ భేదాల వల్ల రెండు రకాలు. చాందోగ్యములో “వాయుర్వావ సంవర్గః, ప్రాణి వావసంవర్గః” అని చెప్పబడింది.

- సచేషం

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రీశ్రీ మాత్రా ఆనందమం

జీవితం మరియు బృథలు

శ్రీమతి శ్రీదేవి

శశాంకబాబుగాలికి కొంచెం దూరం నడిచినా కాళ్లు నొప్పులు వచ్చేవి. రైలు ప్రయాణాలు చేయలేకపోయేవారు. ఆహారం సలిగా జీర్ణం అయ్యాచి కాదు. నదులలో, చెరువులలో స్నానం చేయలేకపోయేవారు.

శ్రీ ఆనందమయ అమ్మ శశాంకబాబు చేత కొన్ని విధాలైన ప్రాణాయాము పద్ధతులను చేయించారు. అమ్మ అనురూపంతో కొంతకాలానికి శశాంక బాబు ఆరోగ్యం బాగా మెరుగయింది. ప్రతిరోజు చెరువులో స్నానం చేయడం, ఎంత దూరమైనా నడవడం చేసేవారు. అంతేకాదు, ఆయన జీర్ణక్రియ కూడా బాగా మెరుగుపడింది. అమ్మ ఆయనను ఆ విధంగా అనురూపించారు. శ్రీ ఆనందమయ ఆ సందర్భంలో భక్తులతో, “ఈ విధమైన ప్రక్రియలను నేను ఎవలి చేత చేయించలేదు. ఒక్క శశాంక బాబుకు మాత్రమే ఈ సాధనను విధించాను. అందరూ

ఒకే రకమైన శాలీరక, మానసిక ప్రవృత్తులు కలవారై వుండరు. వారి వారి అర్పాతలను బట్టి తగువిధమైన సాధనలు విధించబడతాయి” అన్నారు

కొంతకాలం తర్వాత అమ్మను భక్తులు తమ తమ ఇండ్రకు తీసుకువెళ్లి అక్కడ సత్సంగాలు, సంకీర్తనలు జరుపుకునేవారు.

ఒకసాఱి షాహ్-బాగ్ లో గురుశ్రియ దేవి అమ్మతో, “అమ్మ మేము మీకోసం బాగా పరితపించే సమయాలలో మీకు ఆ విషయం తెలుస్తుందా?” అని అడిగించి. ఆనందమయ అమ్మ, “మీరు నన్నే స్కూలిస్తూ నా దర్శనం కోసం వ్యాకులపడుతున్న సమయాలలో నా కన్నుల ఎదుట కనిపిస్తారు. అప్పుడు మీరు నన్ను ఏకార్థచిత్తంతో స్కూలిస్తున్నారని నాకు తెలుస్తుంది” అన్నారు.

ఒకసాఱి ఒక అపరిచిత వ్యక్తి సిద్ధేశ్వరికి వచ్చాడు. అమ్మ అక్కడ తమ ఆసనంపై కూర్చునిపున్నారు.

భక్తులందరూ సంకీర్తన చేస్తున్నారు. ఉన్నట్లుండి ఆ వ్యక్తి అమ్మ దగ్గరకు వచ్చి అమ్మ ఎదుట నిలచున్నాడు. అతడు అమ్మతో “అమ్మా మిమ్మలిన్న ఒక విషయం అడుగవచ్చునా?” అన్నాడు. అమ్మ అదేమిటో చెప్పమన్నారు. అతడు “అమ్మా, నేను మిమ్మలిన్న ఒక విషయం గులంచి మనసులోనే ప్రశ్నించాను. ఆ విషయాన్ని నేను నా నోటితో చెప్పను. అనలు నేను మీ దగ్గరకు ఏ కారణంగా వచ్చానో చెప్పగలరా?” అన్నాడు. అమ్మ ఒక క్షణకాలం అతని వైపు చూశారు. ఆ తర్వాత అమ్మ “శీ ప్రశ్నకు జవాబు చెప్పశాను. నువ్వే ఆర్థం చేసుకో. నువ్వు మనసులో అడిగిన ప్రశ్నకు నేను మనసులోనే సమాధానం చెప్పశాను” అంటూ బిన్నగా నవ్వారు. అతడు మలి ఏమి మాట్లాడలేదు. అతడు ఆ రోజు ఇంటికి వెళ్లలేదు. అమ్మ ఇంట్లోనే కూర్చుని రీజింటా విపరీతంగా యేడ్డాడు. అతడు “అమ్మను నేను క్షమాపణ వేడాలి. అందుకు అమ్మ అనుమతించాలి”

అని వేడుకోసాగాడు. అయితే అతడు ఏమి అడిగాడో, అమ్మ ఏమి చెప్పారో తెలియదుగానీ అమ్మ అతనిని అసలు పట్టించుకొనలేదు. కసీసం అతని వైపు కూడా చూడలేదు. అతడు మౌనంగా తలవంచుకుని అక్కడి నుండి వెళ్లపోయాడు.

ప్రతి సంవత్సరం వలెనే ఒక ఏడాబి కాళీ పూజాబినం వచ్చింది. అమ్మ ఆదేశం ప్రకారం బజారు నుండి కాళీమాత విగ్రహం తెప్పించి యథావిభగ పూజాబికాలు నిర్వించారు. అయితే పూజా అనంతరం ఆ సంవత్సరం ఆ విగ్రహాన్ని నిమజ్జనం చేయలేదు. దానిని షాహ్-బాగ్ లోని తోటలో ప్రతిష్టించమన్నారు అమ్మ. అమ్మ ఆదేశం ప్రకారం ఒక ప్రత్యేక స్థలంలో కాళీమాతను ప్రతిష్టించారు.

లోగడ జలగిన కాళీపూజకు ఎందరో భక్తులు రావటం జలగింది. ఆశు అని పిలవబడే ఆశుతోషి బంద్యోవాధ్యాయ అనే భక్తుడు కూడా పూజీత్స్వానికి వచ్చాడు. అతని కుటుంబము ‘ఢీకాటులీ’ లోని రామకృష్ణ తోటలో వుండేది. అతని తల్లి తనకు వచ్చిన స్వప్న సందేశాన్ని అమ్మకు చెప్పి షాహ్-బాగ్ లో కాళీపూజ జరుపుకున్నది. ఆ తర్వాత ఫీరేంద్ర దాదా అనే భక్తుడు కూడా కాళీపూజ చేయాలని అనుకున్నాడు. పూజకు అంతా సిద్ధమయ్యింది. పూజానంతరం ఫీరేంద్ర దాదా కాళీమాతకు బలి ఇవ్వటానికి ఒక మేకను తెచ్చాడు. అది చూచిన అమ్మ కళ్ళు ఎరుపెక్కాయి. కలిసమైన స్వరంతో అమ్మ “బలి ఇవ్వటానికి ఎంత

మాత్రం ఒప్పుకోను” అంటూ గట్టించి పలికి ఆ మేక దగ్గరకు వెళ్లి కూర్చోని దాని శలీరాన్ని ప్రేమతో నిమిరారు. భక్తులంతా నిశ్చేష్పులై చూస్తూ కూర్చున్నారు. పూజా కార్యక్రమం ముగిసింది. అమ్మ లేచి నిలబడి ఆశుని పిలిచారు. “ఈ మేకను నీ చేతుల్లోకి తీసుకొని నా వెంట నడు” అని అతనితో చెప్పారు. అలా చెప్పూ అమ్మ బయటకు నడవగా ఆశు మేకను ఎత్తుకుని అమ్మ వెంట నడవసాగాడు భక్తులంతా అమ్మను అనుసలిస్తూ నడవసాగారు. అప్పటికి సంధ్యా సమయం అయింది. చేతులలో లాంతర్లతో భక్తులు నడుస్తున్నారు. షాహ్-బాగ్ లో కొందరు భక్తులచే నిర్వహింపబడుతున్న ఒక ఆశ్రమము, ఒక అన్న సత్రము వున్నాయి. అదే రమణాశ్రమంగా పుఖ్యాతి గంచింది. ఆ రమణాశ్రమం వెనక నున్న మైదానంలో ఒక గుండ్రని ఆకారంలో ఒక చెరువు వున్నది అమ్మ ఆ చెరువు వద్దకు వెళ్లి మేకను అక్కడ వచిలిపెట్టమని చెప్పి ఆ మేక శలీరానంతటిని తన కాలుతో నిమిలి షాహ్-బాగ్ వైపు నడిచారు. ఆ మేక కూడా అమ్మ వెనకాలే నడుస్తూ షాహ్-బాగ్ చేలంది. అమ్మ ఇంటికి రాగానే అమ్మ ఎక్కడ అయితే కూర్చున్నారో, అక్కడే అమ్మ పక్కనే ఆ మేక కూడా వచ్చి కూర్చుంది. అప్పటికే పూజా కార్యక్రమం పూర్తి అవ్వడంతో భక్తులందరూ తీర్థప్రసాదాలు తీసుకొని ఇండ్రకు బయలుదేరారు. అప్పుడు గంభీర స్వరంతో భక్తులను ఉద్దేశించి “ఇకపై ఎక్కడా, ఎవరూ జంతుబలి ఇవ్వటానికి ఫీలులేదు. ధూప, చీప, పుష్ప, గంధార్పన,

నివేదన, హాఁమాచికములు మాత్రమే నిర్వహించాలి” అంటూ శాసించారు శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ

భక్తులంతా వెళ్లిపోయినా మేక మాత్రం అమ్మను విడిచి వెళ్లక అమ్మవద్దనే వుండిపోయింది. శ్రీ ఆనందమయి మాత ఇంటిలో ఒక సభ్యుని వలె మెలగసాగింది ఆ మేక. భజన సమయంలో అమ్మ ఒడిలో కూర్చోనటం, రాత్రి అమ్మ పక్కనే పడుకొని నిభించటం, అమ్మ ఎటు వెళ్లే అటు అమ్మ వెనకాలే తిరగటం చేస్తుండేది. అది చలికాలం. ఒకరోజు చలి తీవ్రత బాగా ఎక్కువగా వుంది. అమ్మ ఒక కంబళి తెచ్చి ఆ మేకకు కప్పి దానిని నిద్రపుచ్చారు. ఆ విషయం చెబుతూ అమ్మనవ్వుతూ “పూర్వజన్మలో వీడు కంబళిధారి. అందుకే ఈ జన్మలో కంబళి వీడి వంటి మీదకు వచ్చింది” అన్నారు. వీరేంద్ర దాదా చాలాసార్లు “అమ్మ ఈ మేక మీతో యింత సన్నిహితంగా మెలగటానికి కారణం ఏమిటి? అసలు ఈ మేక ఎవరమ్మా?” అని అడిగేవాడు. అమ్మ చాలా రోజులు మౌనం వహించారు. ఒకరోజు మాటల సందర్భంలో “వీడు గత జన్మలో ఒక సన్యాసి. కర్మ దోషాల వల్ల యిప్పుడీ దేహం ధలించాడు” అన్నారు. అమ్మ యింటి సమీప మైదానంలోని పప్పు గడ్డిని మేసి కొన్నాళ్లకు ఆ మేక చాలా బలంగా తయారయింది. అమ్మ ఒకసాల ధాకా నుండి ఏదో ఊరికి వెళ్లి అక్కడ కొన్ని రోజులు వుండటం జలగింది. ఆ సమయంలో ఆ మేక షాహ్-బాగ్ విడిచి ఎటో వెళ్లిపోయింది.

- సచేపొ

మాతృదేవ బిష్ణువును ధాన్యముల్య మానుస్తురుగారి ఆరాధనల్ను వాయి

శ్రీమతి టి. ఏడ్రావుతి

పూర్వా జ్యోతి భరద్వాజ మహారాజుల పూర్వా 34వ ఆరాధన మహాత్మవేదుకలు తిథి ప్రకారం (క్రైతు శుద్ధసప్తమి) మార్గా 28న, తేదీ ప్రకారం ఏళీల్ 12న, మాతృదేవి బిష్ణువును ధాన్యముల్యి వైభవంగా జరిగాయి.

తిథి ప్రకారం ఆరాధనలోత్సవ వేదుకలు:::

శోభకృత్ నామ సంవత్సరంలో, చైత్ర శుద్ధ సప్తమి మంగళ వారం నాడు (28-3-23) పూజ్యాల్ మాసపురుగారి 34 వ ఆరాధన మహాత్మవం శ్రీ అలివేలుమంగమ్మ బిష్ణు సాధనములో వైభవోపేతంగా జరిగింది.

ముందురోజు రాత్రినించే పూజ్యాల్ బాబూ అమృగారు మాసపురుగార్లు ఆశీనులయ్యే వేదిక అలంకరణ ప్రారంభమయ్యింది. ఉదయమే మేలుకొలుపుతో ఉత్సవం మొదలై, కాకడ హోరతి, ఉదయప్రార్థన, కాఫీ నివేదన, మంగళసౌనానం పూర్తయ్యాయి. ఆనంతరం పూజ్యాల్ భరద్వాజ మహారాజులవారు మధ్యలో ఆశీనులుకాగా, వాలికి కుడిపక్కన శ్రీ సాయినాథులవారు, ఎడమపక్కన పూజ్యాల్ అలివేలుమంగమ్మ తల్లి

కొలువుతీఱవుండగా, అనేకరకాలైన పుష్టిలతో, పుష్పగుచ్ఛలతో వాలిని అలంకరించుకుని, దివ్యజనని బృందావనానికి కూడా ప్రత్యేక పుష్టిలంకరణ చేసి, అల్పహోరం లివేదన మొదలైన సేవలు శ్రద్ధాభక్తులతో పూర్తిగావించారు. ఆనంతరం గురుపుత్తులు శ్రీ ద్వారకనాథ్ జ్ఞానేశ్వర్ గారు విశేషమైన ఈ పుణ్యతీథిని పురస్కరించుకుని సత్కంగం చేశారు అందులో,, "అసలు మనం మహాత్ముల ఆరాధనలు, జయంతులు ఎందుకు జరుపుకోవాలి? అని లోతుగా ఆలోచించుకుంటే, అటి ఎంతటి శ్రేయోదాయకమో తెలుస్తుంది. ఎండాకాలంలో చెట్టుసీదన సహజంగానే చల్లగా పున్సుట్లు, ఈ భూమిమీద మహాత్ములు పున్న క్షేత్రాలలో మన మనస్సు, ప్రాణరక్తి సామరస్యంతో పనిచేసే అవకాశం వుంటుంది. అటి ముందుగా ఏర్పడిన పూర్వాం ప్రకారం జరుగుతుంది. ఉదాహరణకు మందారచెట్టు బిన్నగా పున్నపుడై దానికి పూసే పుష్ప ఏ రకంగా పుండాలో ముందుగా విర్ధయించి వున్నట్లే, ఇలాంటి మహాత్ముల దగ్గరకి వచ్చినవాలికి కూడా ఇటువంటి మార్పులు రావాలి అని

ముందుగా విర్ధయింపబడి వుంటుంది. అయితే మన మనస్సుని ప్రతిరోజు లేదా విశేషమైన రోజులలో, కొంత సమయాన్ని నిరామయంగా, నామం పారాయణలతో వుంచగలగాలి. అందుకే మన ప్రాచీనులు ఆధ్యాత్మిక బలం కలగడం కోసం వికాదశులని, పండగలనీ ప్రత్యేక రోజులు ఏర్పాటు చేశారు. అంటే కనీసం అలాంటి పర్వదినాలలోనైనా మనస్సుని భక్తి భావంతో నియంత్రణ చేయమని. అలా నియమబద్ధంగా మనస్సుని వుంచగలిగిననాడు, మహాత్ముల జయంతి, ఆరాధనలలో మనలో ప్రాణరక్తి, మనస్సు విశేషంగా పనిచేసి, ఆధ్యాత్మికంగా ఎంతో మార్పురావడం జరుగుతుంది. అందువల్ల మహాత్ముల ఆరాధనలు జయంతులు చేసుకోవాలి. ఇటువంటి రోజులల్లో మన శరీరంలో పున్న ప్రతి కణం ఆధ్యాత్మికంగా వుండడానికి సంసిద్ధంగా వుందని గుర్తించి, యక్కడ పూజ్యాల్ అమృగారి బిష్ణుస్తునిభిలో అద్భుతమైన ఆధ్యాత్మిక శక్తి మరీ ప్రచండంగా వీస్తుందని గ్రహించి, ఈ పండుగని సభ్యులియోగం చేసుకునేలా అనుర్ఘించమని అపార కరుణామూర్తులు అలివేలుమంగా సహిత భరద్వాజ మహారాజులకు

కృతజ్ఞతాపూర్వక నమస్కమాంజలి అర్థిస్తూ, మన జీవితాలని వారే నడిపించాలని మనస్సుల్నిగా ప్రార్థిస్తూ పూజ చేసుకుండాం" అని వారి సత్యంగాన్ని ముగించి, అక్కడకి పచ్చిన, రాలేని వారంది తరపున పూజ నిర్వహించారు.

తదనంతరం భరద్వాజ గురుదేవులకు శ్రీతికరమైన పిండివంటలతో కూడిన భోజనాన్ని మహానివేదన చేసి, భక్తులందరూ మహాపుసాదం తీసుకుని, మిగిలిన సమయాన్ని సభ్యవియోగం చేసుకోవడానికి ఉధ్యమక్కలయ్యారు.

తేటి ప్రకారం ఏప్రిల్ 12న ఆరాధనోత్సవ వేడుకలు::

పూజ్య భరద్వాజ గురుదేవుల ఆరాధన మాతృదేవి సన్నిధానములో వైభవోపేతంగా జరిగింది. నిత్యసేవలలో భాగంగా ఆ రోజు అలివేలుమంగా భరద్వాజులకు, ఆవుపాలు, విభూతి, తులసి, ఎన్నిరు యిత్యాది మంగళ ద్రవ్యాలతో శ్రీసూక్త, పురుషసూక్త, నమక చమక సహితంగా అబ్బాపేకం జరిగింది. బివ్యజనని బృందావనాన్ని చాటుక్క బుందం, రకరకాల డై పూట్టు తో శోభాయమానంగా అలంకరించారు. కలుపుప్పులో భరద్వాజ గురుదేవుల మూర్తి, చెరికపక్క నెమళ్ళూ, గురుదేవుల పాదుకలు, అత్యంత సహజత్వాన్ని సంతరించుకున్నాయి. శ్రీమతి లయరాగిత, శ్రీ ద్వారకనాథ గార్లు భక్తులంది తరపున భరద్వాజ గురుదేవులకు అప్పేత్తర సహిత శోభశోపచార పూజ గావించారు. తరవాత భజన గీతాలు గానం చేస్తుండగా భక్తులోక్కరూ

పూజ్యశ్రీ అలివేలుమంగా సహిత భరద్వాజ మహారాజులకు ప్రణామాల్యించుకున్నారు. మధ్యస్తూ హోరతి అనంతరం, గురుదేవులకు వివిధ రకాలైన శాకపాకాలతో మృష్టాన్నబోజనం నివేదన చేసి, హోరతిచ్ఛి, మధ్యస్తూ కార్యక్రమాలకు ముగింపు పలికారు.

ఆ రోజు ఉదయం ఒంగోలు, లాయరుపేట శ్రీ సాయిబాబా మంచిరంలో బృందావనాలంకృతులైన భరద్వాజ గురుదేవులను సేవించుకున్న భక్త బృందం మధ్యస్తూ సమయానికి మాతృదేవి సన్నిధికి చేరుకోగా, సుమారు 4 గంటల ప్రాంతానికి గురుపుతులు శ్రీ ద్వారకనాథ గారు సత్యంగం చేశారు. అందులో కొన్ని అంతాలు.....

"పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ మహారాజ్ ఆరాధనా మహాత్మవం చేసుకున్న ప్రతిసాల మనసులో నాకు ఒక ప్రశ్న వస్తుంది. అసలీ ఆరాధనా మహాత్మవం ఎందుకు చేసుకుంటున్నాము? ఈ రోజున పవిత్రంగా గడపడంలో అర్థం ఏమిటి? అన్న ఆలోచన వస్తుంది. ముఖ్యంగా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఈ సమాజానికి, ఈ ప్రపంచానికి, నాకు చేసిన మేలు గుర్తు వస్తుంది. మరి మనందరం అంటే మేలుపాంచిన వాళ్ళందరం ఆయన చెప్పినట్లు చేస్తున్నామా అని ఆలోచించుకోవాలి. నిజమైన ఆధ్యాత్మికత అంటే ఏమిటని చెప్పారు? కానీ ఈరోజు ఆధ్యాత్మికత ఎన్ని వెల్తులలు వేస్తోంది? ధర్మంగా వుండటం అంటే ఏమిటి? దాన్ని విస్మరిస్తే ఎంత సప్పం జరుగుతుంది? ఉదాహరణకు, ఎంతోమంచి కష్టపడితే మనకి లభించిన ధనాన్ని పేకాటలో పందింగా పెట్టి ఆడటం వల్ల కొన్ని

జన్మలకి భుక్తి లేకుండా పోతుందని చెప్పారు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు. వృత్తి, విద్య, ఆరోగ్యం, కుటుంబం పట్ల బాధ్యతలు యివస్సి సలగ్గా ఆచలిస్తే ఆ తరవాత ఆధ్యాత్మికత వస్తుందిట. వీటన్నిచీసి ఎలా ఆచలించాలి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల రచనల్లో చెప్పబడివుంది. మనకున్న బలహీనతలన్నింటినీ ఎలా అధిగమించాలో కూడా చెప్పారు. కనుక వాటన్నిచీసి ధర్మబద్ధంగా ఎలా ఆచలించాలో ఆ మార్గం వైపుకి మన మనస్సుని తీసుకెళ్ళాల్సిందే. అటువంటి ధర్మాచరణ మళ్ళీ పూజ్యశ్రీ అమృగాల దగ్గర మనం చూడవచ్చు. అమృ ఎప్పుడూ పళ్ళజిగువున ధర్మం ఆచలించలేదు. చాలా ఆనందంగానూ, ఉత్సాహంగాను ధర్మాచరణ చేసేవారు. అందుకే సుభింద్రబాబు గారు, గులాబ్ బాబా, పరాడ్ సింగా అనసూయమాత పూజ్యశ్రీ అమృగాలని కొనియాడారు.

అలనాడు శ్రీకృష్ణుడు చెప్పినట్లుగా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు మనందరిలీ నిజమైన ఆధ్యాత్మికత బోధించారు. కనుక అంతటివాలికి తగిన శిష్యులుగా తయారప్పాలని, ఆయనకి నచ్చినట్లుగా మనజీవితం ఉండేటట్లుగా అనుర్హించమని ప్రార్థిస్తూ వేడుకుండాం" అని శ్రీ బాబుగారు సత్యంగాన్ని ముగించారు.

అప్పుడు సమయం సాయంత్రం ఆరు గంటలు కావస్తుండటంతో సంధ్యారతి చేసుకుని, పూజ గురుదేవులకి మనస్సుల్నిగా నమస్కరించుకుని 'శిష్యప్రియ' హోరతితో ఆ రోజు ఉత్సవానికి ముగింపు పలికారు. ●

ఆశాంకల్యాను

శ్రీ వాసుదేవరావు

(మాస్టర్ గాల పరిచయ భాగాన్ని పొందిన పిమ్మట అప్పటి వరకు తాను చేసిన బాబా పూజా విధానం ఎంత యాంత్రికమో అర్థమయి, వారి ప్రభోధాన్ని అందుకుని సాయినాథుని అనుస్య భక్తితో కొలిచేందుకు మార్గదర్శకులైన మాస్టర్ గాలని, బాబా గాలని రెండు చక్కపులుగా భావించి సాయి మాస్టర్ సన్మిథలో తను పొందిన అనుభూతులను అందించుచున్నారు.)

1944 నుంచి బాబా మాజిలవేల్పు. మాతల్లి, పినతల్లి చెఱుకుపల్లిలో భజనలు ఏకాహాలు చేస్తూండేవారు. చుట్టుప్రక్కలర్మామాల్లో ఎక్కడ బాబా ఏకాహాం జరుగుతున్నా మా వాళ్ళు వెళ్తూండేవారు. అందువల్ల నాకు చిన్నప్పటించీ బాబా అంటే భక్తి శ్రద్ధలు అలవడ్డాయి.

1978వ సంవత్సరం నాజీవితంలో ఒక మలుపు. నాకు గుంటూరు గవర్నరుమెంట్ హోస్పిటల్ లో ఆపరేషన్ జలిగి బెడ్ మీద పున్నాను. అప్పుడు నిత్యం సంధ్యా సమయాలలో ఆచిపూడిమోహార్వగారు, అతనిమిత్ర బృందం వారు నా దగ్గర కొచ్చి బాబా గులించి గోప్యి జరుపుతుండేవారు. బాబా ఊబి ప్రసాదాలు ఇచ్చి వెళ్తుండేవారు. అప్పుడు అతను భరద్వాజ మాస్టర్ గారు ప్రాసిన బాబా చరిత్ర తెచ్చినే ఆ బుక్ ని చదపటం తటస్థపించి. అది చదపటం జలిగిన

తర్వాత మాస్టర్ గాలని చూడాలనే సంకల్పం నాలో దృఢంగా కల్గింది. 1979 లో మా అనుగ్గారు విద్యానగర్ వెళ్ళి మాస్టర్ గాలని చూసినట్లు చెప్పారు. అలాంటి అవకాశం అదృష్టం నాకెప్పుడు కల్గుతుందోనని నా మనస్సు వువ్విళ్ళారేబి. నేను హోస్పిటల్లో పున్నప్పుడే ఒక సద్గురువు వద్ద ఉపదేశం పొందాలనేటటువంటి దృఢమైన ఆకాంక్షతో, నిష్ఠగలిష్టుడు, నిత్యము ఆధ్యాత్మిక సాధనలో నున్నటువంటి మా పెద్ద బావగాల్ని ఉపదేశం చేయవలసించిగా అర్థంచిన మీదట ఆయన నా అభ్యర్థనను నన్ను తిరస్కరిస్తూ “సీ ఆరాధ్య దైవమైన సాయినాథుడినే సీ సద్గురుగా ఎంచుకుని సేవించుకించి. ఇంక వేరే గురువుతో పసి లేదు” అని సలహా యిచ్చారు. నేను అలాగే బాబానే నా గురువుగా యెంచుకొని పూజా పునస్మారాలు చేసుకుంటున్నాను.

సాయినాథుడు ఆధ్యాత్మిక సాధనలో నాకు పురోభవృద్ధిని కల్గించటం కోసమే 1980 సం||లో మాస్టర్ గాలని విద్యానగర్ నుండి ఒంగోలుకు పంపించటం తటస్థించింది. 1979 నుంచి మాస్టర్ గాలని దర్శించాలన్న నాలోని తృప్తి పెల్లుజకి ఆయనను దర్శించే భాగ్యం కలిగింది.

మాస్టర్ గాలతో పరిచయ భాగ్యం కలిగిన తర్వాత అంత వరకు నేను బాబాను సేవించిన విధానం ఎంత యాంత్రికమో అర్థం అయ్యింది. అప్పటి వరకు లేనటువంటి తత్త్వ విచారణ నాలో ముమ్మరంగా మొదలైంది. వారి చెంత నున్నంతసేపు ఎంతో ప్రశాంతత చేకూరటం ఆశ్చర్యానందాలు కలిగించేవి. వారు సాయి తత్త్వాన్ని, ఆధ్యాత్మికతను గూళ్ళ అనంద పారవశ్యంతో బోధిస్తుంటే ఖినే మేము కూడా ఆనందపారవశ్యంలో మైమరచి పాయేవారము. ఎన్ని

గంటలు అలా గడిచిపోయేవో మాకు తెలిసేచి కాదు. సాయంత్రం ఆరు గంటల ప్రాంతంలో వారి సన్నిధికి వెళ్లే తిలిగి ఇంటి కొచ్చేసులకి అర్థరాత్రి ఒంటి గంట కూడా అయ్యేది ఒక్కోసాల వారి సన్నిధిలో ఆకలి దప్పులు కూడా మాకు జ్ఞాప్తికి వచ్చేవి కాపు. అదే విధంగా ఆయన కూడా వాటి గులించి ఆలోచించే వారు కాదు. ఆయన ఉచ్చాసు, నిశ్చాసాల్లో బాబానే నిల్చుకున్నారు. నిరంతరం బాబా స్వరూపం తప్ప మరొకటి పుండెబి కాదు. ఆయన ఆలోచనా తరంగాలలో బాబా మినహా మరొకళ్ళు పుండెవారు కాదు. సాయినాథుడు తన తత్త్వ ప్రచారం కొరకే 1963 లో మాస్టర్ గారి వ్యక్తిత్వాన్ని తన కిష్టమైన లీతిలో మూనపోసినట్లుగా నాకన్నిస్తూంటుంది. ఈ నా అబ్బప్రాయాన్ని వారి దగ్గర వెలిబుచ్చితే ఆయన మందహసంతో ‘అందరూ యిలానే అంటున్నారు” అని అన్నారు.

విద్యానగర్ లో వున్నప్పుడు మాస్టర్ గారు తన పుద్యోగం చేసుకొంటూనే నిర్ణిత సమయాల్లో మాత్రమే బాబా తత్త్వ ప్రచారం చేసుకునేవారు. అందువలన సర్వజ్ఞుడు, కాలాతీతుడైన బాబా తన అనుంగు జడ్డడయిన మాస్టర్ కార్యక్రమము పరిసుమార్పి కాదని, వారి పూర్తి సమయాన్ని కేటాయించడం కోసమా అన్నట్లు ఆయనకు విద్యానగర్ లోని పరిస్థితులను పూర్తిగా ప్రతికూలం చేసి అక్కడ్డుంచి ఒంగోలుకు తరలింపచేశారు. భార్యా జడ్డలతో, ఆయన ఒంగోలుకు వచ్చినటి మొదలు, రాత్రింబవళ్ళు సాయి తత్త్వ

ప్రచారమందు తనను తాను ఒక సమిదగా ఆర్థించుకున్నారు. ఆయన చేసిన కృషి అనితర సాధ్యము. ఆ రకంగా మాస్టర్ గాలిని వేలాది మంచి భక్తులకు మార్గదర్శకుడిగా, ఒక ఆశాజ్యోతిగా సమాజానికి అందించారు బాబా.

ఆయన కుటుంబ పోషణలో కూడా నాకు మొదటికొన్ని సందేహాలు ఏర్పడ్డాయి. రామకృష్ణ పరమహంస, రమణ మహర్షి యే ఒక్కర దగ్గర ఒక పైసా కూడా తీసుకునేవారు కాదు. మరి మాస్టర్ గారు ఎవరు దక్షిణ యిచ్చినా తీసుకుంటున్నారే, అని సందేహం. కొంత కాలం తర్వాత ఒక భక్తుని ద్వారా బాబానే నివృత్తి చేసారు. సాక్షాత్తు సాయినాథుడే రాజేంద్ర ప్రసాద్ అనే ఒకలికి కలలో కన్నించి భరద్వాజుకు 100 రూ॥లు దక్షిణగా యివ్వవలసించిగా ఆదేశించినారు. అతను అప్పటి వరకు మాస్టర్ గారి పేరు విన్నవాడు కాదు. చూసిన వాడు కాదు. వాళ్ళ ఊళ్ళో పుండె భక్తుల ద్వారా మాస్టర్ గారి గులించి తెలుసుకొని, ఒంగోలు వచ్చి 100 రూ॥లు దక్షిణగా సమర్పించి, బాబా ఇచ్చిన ఆదేశాన్ని అమలుపరచారు.

ఆయన మూర్తిభవించిన ఒక తేజోమూర్తి. సత్యాగాలు జరపటానికి మాస్టర్ గారు వస్తే సాయినాథుడే స్వయంగా వచ్చినట్లు భావించేవారు. బాబా భక్తులలో చాలా మంచికి మాస్టర్ గారి పట్ల అంకిత భావం పుండెబి. ఎందరింటి దుఃఖించితులు, బాధా తప్త హృదయులు వారి వారి దుఃఖ నివృత్తికి మాస్టర్ గారి దగ్గర కొచ్చి చెప్పుకున్న తర్వాత వారి

దుఃఖాన్ని మరిచి మరల తిలిగి వెళ్ళే సమయానికి నవ్వుతూ వెళ్లండేవారు. ఆబాలగోపాలం - వేదం చదువుకున్న పండితుల దగ్గర్నుంచి అక్కరాభ్యాసానికి నోచుకోని వారి వరకు - ఆయనను చూచి, ఆయన సంబాధితులను విని ఆనంద పారవశ్యం చెందుతూండేవారు. నా వరకూ నాకు ఆయన గొప్ప తేజోమూర్తి, మహాపురుషుడు, అజాత శత్రువు, మహో మసీషి!!

మాస్టర్ గారు తన జీవితంలో కేవలం కాలక్షేపణకు ఎప్పుడూ మాట్లాడటం కానీ, తన సమయాన్ని దుర్విచొగ పరచటం గాని చేయగా మేమెష్వరం ఎప్పుడూ చూడలేదు. సమయం ఎంత విలువైనదో, అందరూ ఆదర్శప్రాయంగా జీవిస్తూ ఆనందంగా ఎలా జీవించాలో అందుకు అనుగుణంగా మన ఆలోచనలను ఎలా సలచేసుకోవాలో చేపేవారు. ఒకసాల అనుకోకుండా నేను మాస్టర్ గారు ఒకే టైన్ లో ఒకే కంపార్ట్మెంట్లో ప్రయాణం చేయడం జరిగించి. వారు చీరాలలో పుండె హోమియో డాక్టర్ గారైన పోట్లూరి సుబ్బారావ్ గాలని కలవటం కోసం చీరాల వెళ్లన్నారు. ఆ కొంచెం సేపట్లినే మాస్టర్ గారు బాబా గులించి వెప్పుంటే నేనే కాదు మాతో ప్రయాణం చేసే వారు కూడా ఎంతో ఆనంద పారవశ్యాలయ్యారు. నిజంగా వారు ఆనందస్వరూపులు గనుకనే ఇతరులకి కూడా ఆనందాన్ని పంచి పెట్టేవారు. ఆనందింపువ్వా!

- సేవించి

(గత సంచిక తరువాయి)

మంకుందఱు భక్తులు

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్షిరాల భరద్వాజ

అబ్బల్ రహీమ్ రంగాల్ :

సం||1913లో శాటేలోను, శిలడీ ప్రాంతంలోను గూడ ఫ్లైగు చెలరేగించి. ఆ సమయములో శాటే జిల్లాకు చెంబిన అబ్బల్ రహీమ్ రంగాల్, భార్యకు ఒక మాసంగా జబ్బుగావున్నారు. ఆమె గొంతు, ముఖము బాగా వాచి, ఆమె ఏమీ తినలేకపోయేది. ఏ మందూ పనిచేయలేదు. అప్పడే 'ఘక్కే' అను వారి పారుగింటి న్యాయవాచి, ఆమెను సాయిబాబా వద్దకు తీసుకుపెళితే, వారు తగ్గించగలరని చెజతే ఆ దంపతులు శిలడీ బయలుదేరారు. వాళ్ళు బయల్చేటన దగ్గరనుండి ఆమె పలిస్తితి మెరుగపసాగించి. కొంతనేపటికి ఆమె టీ త్రాగలిగించి; నాసిక్ చేరేసలికి మరికొంత ఆహారం తీసుకోగలిగించి. ఆ తర్వాత జిలగినది రంగాల్ యిలా ప్రాశాడు : "మేము శిలడీచేలి సాయిబాబాకు నమస్కరించాము. వారు హిందుస్తానీలో, "మీరు ఎక్కడినుండి వస్తున్నారు? ఎందుకోసమేచ్చారు?" అన్నారు. మేము శాటే నుండి వస్తున్నామని, నా భార్యకు గొంతు వాచిందనీ చెప్పేసలికి, 'ఆమెను మశీదులోకి రమ్మను' అన్నారు బాబా. ఆమెను మెట్లుక్కించగా ఆమె బాబాకు నమస్కరించించి. ఆయన ఆమె శిరస్సును తాకి, 'ఖుదా అచ్చ కరేగా'. 'భగవంతుడు సలచేస్తారు' అన్నారు. నాకై నేను వాలికి ₹1.25లు సమిల్చిస్తే ఆయన స్వీకరించి ఊచీ యిచ్చారు. ఆమెకు గొంతువాపు త్వరగా తగ్గుతూండడంతో, బాబా మమ్మల్ని వుండుమన్నా కూడా మేము రెండు గంటల తర్వాత తిరుగు ప్రయాణమయ్యాము. కొత్తవోటు అనవసరంగా నా భార్య, రెండేళ్ళ జడ్డలతో కలసివుండడం నాకు యిష్టం లేకపోయించి.

మేము వచ్చిన టూంగాలోనే కోపర్ గావ్ కు బయలుదేల సగం దూరం వెళ్ళాము. కాని అక్కడ టూంగా యిరుసు

విలగి దాల మధ్యలోనే మేము నిలచిపోయాము. అప్పుడు రాత్రి 10 గం|| లయింది. అక్కడ వేరేవాహన వసతిలేదు, రోడ్డు నిర్మానప్యంగా వున్నది. మేము వర్షము, బంబిపోటు దొంగల బాలిన పడే ప్రమాదమున్నది. మేము బాబా మాటలు లెక్కచేయనందుకు బాధపడ్డాము. ఆ స్థితిలో రెండుగంటలు గడిచాయి. అర్ధరాత్రి దాటాక ఒక బండి వస్తున్న శబ్దము, 'రాణే నుండి వచ్చిన వారెవరూ?' అని అరుస్తున్న కంఠధ్వని వినిపించాయి. ఇంతలో ఆ బండి మావద్దకు వచ్చింది. ఆ కంఠధ్వని ఆ బండిపోడిదే! శాటే నుండి వచ్చినది నేనేనని చెప్పి, మా దుస్తితి అతడికి తెలియడం, అంతటి అకాలంలో అతడు రావడం ఎలా జిలగిందని అడిగాను. మిమ్మల్ని తీసుకురమ్మని, సాయిబాబాయే చెప్పారని అతడు చెప్పేడు. మేము టూంగా యెక్కి శిలడీ చేరేసలికి తెల్లవారు రుమమున 2 గంటలయింది. బాబా మాకోసం ఎదురు చూస్తున్నారు. మేము మశీదు చేరాక బాబా, "నా అనుమతి లేకుండానే మీరు వెళ్ళిపోయారు. అందుకే దారిలో యిలా జిలగించి" అన్నారు. మేము వాలిని క్షమాపణ కోరాము. అప్పుడు ఆయన మమ్మల్ని మశీదు దగ్గరే మిగిలిన రాత్రంతా వుంచి, తాము లోపలికి వెళ్ళి ఎప్పటి పలనే ధ్యానం చేసుకున్నారు. ఉదయమే సాయి భక్తకు వెళ్ళి వచ్చి తాము కొంత తిని మిగిలిన రోట్లెలు, కూరలూ మాకిచ్చి తినుమన్నారు. మేము తిన్నాం. నా భార్య గూడ అంత గట్టి ఆహారం తినగలిగించి. అప్పుడు ఆయన అనుమతించాక, మేము బయటకు పోయి టూంగాకోసం వెతికి వెతికి తిలగివచ్చి, ఎక్కడా టూంగానే లేదని చెప్పాము. బాబా "టూంగా వున్నది, వెళ్ళి చూడు!" అన్నారు. నేను వెనక్కి తిలగి చూచేసలికి అక్కడ టూంగా వున్నది. అంతలో అది అక్కడికెలా వచ్చింది తెలియలేదు. బాబా ఆశీర్వదించాక మేము బయలుదేరాము. తర్వాత నా భార్య ఆరోగ్యం బాగానే వున్నది.

నేను శిలిడీ వెళ్లినబి ఆ ఒక్కసారేగాని, ఆ దర్శనంతోనే వాలిపై నాకు స్థిరమైన విశ్వాసమేర్పడింది. నేను నిఖించబోయేమందు వాలిని, యతర మహాసీయులనూ తలచుకుంటాను. నేను వాలిని తీవ్రంగా తలచుకొన్నప్పుడు వారు ప్రత్యుషంగా నా యొదుట కన్నించేవారు.

నేను అక్కడున్న 2 గం||ల కాలంలోనూ బాబాతో మాట్లాడినబి చాలా తక్కువ. బాబానుదుట, తలమీద చందనం అభి వుండడం గమనించాను. ముస్లింలు ఆలా గంధం పూసుకోరు. వారు యివ్వి ధరించడం ఎలా జిలగిందని అడిగాను. బాబా, ‘జైసా దేర్చ, వైసా వేష్’, ‘దేశమెలా వుంటే వేషమలావుండాలి’ అన్నారు. ‘ఇక్కడివాళ్ళు వాలి దేవతలను ఆరాధించక నన్ను దైవంగా కొలిచి ఆరాధిస్తున్నారు. వాలిని అసంతృప్తి పరచడమెందుకు? నా పరకూ నేను భగవంతుని బానిసనే’ అన్నారు. ఆయనే మళ్ళీ, “సీవు నిన్న వచ్చివుంటే బాగుండేబి. ఇక్కడ సంగీతకచ్చేలీ జిలగింది. నేను రాత్రంతా దుఃఖస్తునే వున్నాను. వీళ్ళంతా నన్ను తిట్టరు” అన్నారు. ‘వాళ్ళు మిమ్మల్ని ఎందుకు తిట్టరు?’ అనడిగితే బాబా, “నేను ‘తిట్టరు’ అంటే ఇక్కడి వాళ్ళకు అర్థంగాదు; కాని సీకరమవుతుంబి” అన్నారు. నిజానికి ‘తిట్టరు’ అనుమాటకు (సూఫీ పలభాషలో) వినోద పరచారు’ అని అర్థమని నాకు తెలుసు గనుక, ‘భగవంతుని స్తుతిచేస్తుంటే భక్తులు దుఃఖస్తారు, నప్యతారు, లేక నృత్యం చేస్తారు’ అన్నాను. బాబా, “అంతే సలిగా చెప్పావు. సీ గురువు సీకున్నారుగదా!” అన్నారు. నేను, “అవును, వున్నారు. హజిబ్ అలీషా చిస్తీ నిజామీ” అని చెప్పాను. “అందుకే సీకు అర్థమయింబి” అన్నారు బాబా. నా గురువుకు ఎక్కడకు వెళ్లినాగుడా సంగీతముండవలసిందేనని నాకు గుర్తించింది,”

తుకారామ్ బాగ్ :

తుకారామ్ బాగ్ (శిలిడీ) యిలా చెప్పాడు:

“సం|| 1912లో గోదావల కాలవలలోనికి మొదటిసాలిగా సీరు విడిచేటప్పుడు నేను 20 మైళ్ళదూరంలో వున్న ‘కరంజీగామ్’ గ్రామానికి బయలుదేరుతున్నాను. ఆక్కడేదైనా పని సంపాదించి జీవనం చేయాలని నా ఉండేశం. నేను ఇంకా శిలిడీలోనే కోపర్టావ్ రోడ్సుమీద వుండగానే లెండీకి వెళ్ళే దారిలో బాబా ఎదురై నా భుజంమీద చేయివేసి, ‘సీవు వెళ్ళవద్దు’ అన్నారు. నేను వినిపించుకోకుండా ఆ గ్రామానికి వెళ్ళాను. నాకా మరురోజే జ్యారమెచ్చి చాలా రోజులు

కొనసాగింది. నేను పశిచేసుకోవడం ఆలా వుంచి, ఆక్కడ బంధువుల దయా దాక్షిణ్యాల మీద ఆధారపడవలసి వచ్చింది. ఆలా 15 రోజులు జ్యారం కాబి తగ్గాక నేను తిలగి శిలిడీ వచ్చేందుకు ఓపిక వచ్చించిగాని, తిలగివచ్చాక గూడా నాకు 11 1/2 నెలలు జ్యారమెస్తూనే వున్నది. అప్పుడు నాకు బాబా ఊబి యివ్వమని మా అమ్మను అడిగాను. అటి పెట్టుకున్న మరురోజునుండే జ్యారం తగ్గిపోయింది.”

విరల్ రావ్ మరాలే:

ఇచివరకు శిలిడీసాయి సంస్థానంలో పూజాలిగా వుండిన విరల్ రావ్ మరాలే యిలా చెప్పాడు:

“ఒకరోజు ఉపఃకాలంలో యిద్దరు శ్రద్ధాజువులైన పరానులు సాయిని దఱ్చించాలని ద్వారకామాయికి వచ్చారు. ఆయనకు సలాముచేసి వాలియెదుట కూర్చున్నారు. ఆ చలిలో వణికిపాకితున్న వాలిద్దరిలో ఒకల మనస్సులో, ‘సలిగా యి సమయంలోనే ఒక కప్పు వేడి ‘చా’ త్రాగితే, ఎంత బాగుంటుంది?’ అన్నించింది. కాని మరుక్షణమే అతడు - ‘ఈ గ్రామంలో అటి లభస్తుందనుకోవడం వెళ్తి’ అని తలచి ఆ ఆలోచన విడిచివేసాడు. సలిగ్గా అదే సమయంలో భక్తుడు సగుణమేరూ నాయక్ గూడ సాయి దర్శనానికి వచ్చాడు. శిలిడీవచ్చిన భక్తులు కోలతే, వాలికి అతడు భోజనము మొదలైన సదుపాయాలు చేస్తుండేవాడు. అతడు బాబాకు నమస్కరించి, ‘బాబా, మీకు “నాస్తా” (అల్పహోరం) ఏమి చేసుకురమ్మంటారు?’ అని అడిగాడు. ‘సగుణ్, సీవు వెంటనే వెళ్ళి ఒక కెటీల్ నిండుగా వేడి వేడి ‘చా’ తీసుకురా’ అన్నారు బాబా. అతడు నివ్వేరపోయాడు. కారణం అన్ని సం||లుగా ఆయనను సేవిస్తున్నా, ఆయన టీ త్రాగడం అతడెన్నడూ చూడలేదు. అయినా అతడు ఒక్క మారుప్రశ్న అయినా వేయకుండా, వెంటనే వెళ్ళి కొద్ది నిమిషాలలో ఆవిర్లు చిమ్ముతున్న ‘చా’ తెచ్చాడు. సాయి వెంటనే అటి కప్పులలో పాయించి ఆ పరానులిధ్దరికి అంబించారు. ఆ పరానులు నివ్వేరపోయి ఎంతో సంతోషంగా ఆయన ప్రసాదించిన టీ త్రాగారు. అయినా తమ మనస్సులో తలంపు ఆయనకెలా తెలిసిందోనని, వాళ్ళు ఆశ్చర్యచక్కితులయ్యారు. ఆయన సామాన్యుడైన సాధువుగాడని, గొప్ప బిష్టపురుషుడని వారు గుర్తించారు.”

- సచేషం

ధ్వనికథామాటు

అనుభ్వవమండపము

శ్రీమతి రాజ్యలక్ష్మి, విజయవాడ

నేను వివాహం కాకముందునించి బాబాని పూజించుకునేదాన్ని. మా పుట్టింటిలో నేనోక్కడాన్నే బాబాని పూజించే దాన్ని. నాకు 1999 లో వివాహం అయ్యింది. ఆ సమయంలో శ్రీ సాయినాథులవారు గొప్ప లీల చేశారు.

నాకు ఇద్దరు అన్నయ్యలు. మా అమ్మగారికి చాలా అనారోగ్యంగా పుండెంది. నేను పెళ్లి చేసుకోవద్దని నిర్ణయం తీసుకున్నాను. మా అమ్మని చూసుకుంటూ తన దగ్గరే పుండాలని నా కోలిక. నేను విజయవాడలో స్టేల్లా కాలేజీ దగ్గరున్న బాబాగుడికి తరచుగా వెళ్లేదాన్ని. నాకు ఏ సమస్య వున్నా ఆయనతో చెప్పుకునే దాన్ని. నేను B.L. పూర్తి చేసాక M.L. చేసేముందు, శ్రీ బాబావాలిని 'ఆ కోర్స్ లో చేరాలా వద్దా? చేరవదంటే నేను ఇంటికెళ్ళక ఆ విషయం నాకు స్పష్టంగా తెలియాలి' అని అడిగి, దణ్ణం పెట్టుకుని ఇంటికి వచ్చాను. రాగానే అమ్మ, "సీకు పెళ్లి చేసేద్దాం అనుకుంటున్నాము" అని చెప్పింది. "నేను పెళ్లి చేసుకోనని చెప్పేను కదా" అన్నాను. "లేదమ్మా,

నువ్వు పెళ్లి చేసుకోవాలి. ఆ పెళ్లి నా చేతులిస్తేదుగా చెయ్యాలి" అని చెప్పింది. అయితే M.L. అయ్యాక చేసుకుంటానన్నాను. రెండు సంవత్సరాలు ఆ చదువు పూర్తయ్య నువ్వు వచ్చేసఱికి అమ్మని చూడాలని అనుకున్నా నేను పుండకపోవచ్చు" అంది. ఇక అమ్మని బాధపెట్టడం యిష్టం లేక చదువు ఆపేసాను. నేను బాబాకి దణ్ణం పెట్టి చెప్పుకుని ఇంటికి రాగానే సమాధానం చెప్పేసారు.

తరపాత నాకోక సంబంధం వచ్చింది, దాదాపు కుబిలపోయింది. కానీ ముహూర్తం దగ్గర వాళ్ళకి మాకూ మాట తేడా వచ్చింది. దానితో మా వాళ్ళకి బాధనిపించి మర్మాడు ఉదయం వెళ్లి వాళ్ళకి ఈ సంబంధం వొద్దని చెబుదామని నిర్ణయించుకున్నారు. అదే రోజు తెల్లవారురూమన నాకు సాయినాథుడు స్వప్నదర్శనమిచ్చి నాతో, "అమ్మాయా! ఎందుకమ్మా బాధపడతావు? ఈ జన్మతో సీకు ఆ అబ్బాయితోనే పెళ్లి అవుతుంది, ప్రకృతిలీత్యా ఆడవాళ్ళకి వచ్చిన యిబ్బంది వల్ల నువ్వు పారాయణ చెప్పేను కదా" అన్నాను. "లేదమ్మా,

చెయ్యలేదు, ఈ పారాయణ పూర్తయుతేకానీ సీ కర్క తీరదు. కనక నేను పారాయణ చేస్తాను. నువ్వువిను" అని బాబా, వారిచరిత్ర వారే చదివి నాకు వినిపిస్తున్నారు. మధ్యమధ్యలో "వింటున్నావా, సిద్ధపోతున్నావా?" అని అడుగుతున్నారు. నాకు పారాయణ విలువ ఎంతటిదీ అప్పుడు అర్థం అయ్యింది. దాదాపు మూడు గంటలు చదివారు. ఈ స్వప్నం ఉదయం 5 గంటలకి మొదలయ్యింది. ఉదయం 8 గంటలకి పూర్తయ్యింది. అప్పుడు మెలకువ వచ్చింది. ఇంతనేపు పడుకున్నానేమిటని నాకే ఆశ్చర్యం వేసింది. రోజు ఉదయమే ఇంటి పనులస్తే నేనే చేసేదాన్ని. నన్ను నిద్ర లేవేదేమని అమ్మని అడిగాను. "రోజు లేస్తావు" కదా, ఈ రోజు లేవేదంటే ఒంట్లో బాగోలేదేమోనుకున్నాను" అన్నాడి. నేను బాబాగారు నాకు స్వప్నంలో చెప్పిన విషయం అమ్మతో చెప్పేను. అప్పుడు అమ్మ, "ఇప్పుడే మీ అన్నలిద్దరూ మనకి ఆ సంబంధం వొద్దని చెప్పటానికి వాళ్ళ ఇంటికి వెళ్లారు" అని చెప్పింది. పైగా

మావాళ్ళప్పరూ బాబాని నమ్మరు. కనక అమ్మకూడా అంతగా పట్టించుకోలేదు. సరే నాకు బాబా చెప్పినదాన్ని బట్టి ఆయన ఏం చేస్తారో చూడాలుని నేనూ ఊరుకున్నాను. కాసేపటికి మా అన్నలిద్దరూ వచ్చి, “ఈ సంబంధమే ఖాయమయ్యందని, మేము వెళ్గానే వాళ్ళ ఇంటీలో వాళ్ళ మీ ఇష్టం వచ్చిన ముహూర్తానికి చేసుకుంటామని చెప్పారని, చెల్లి కోసం కొన్న బంగారం, పట్టుబీర చూపించారని, మనం చెప్పినట్టే రేపే తాంబులాలు పుచ్చుకుండామన్నారని, ఎంత దగ్గరలో ముహూర్తం పెట్టినా వాళ్ళకి అభ్యంతరంలేదని అన్నారని” చెప్పారు. నాకు ఇదంతా ఆ సాయినాథుని లీల అని అర్థం అయ్యంది.

ఈలోపు అమ్మకి ఆరోగ్యం బాగోక ఆసుపత్రిలో చేల్చించాము. తాను కొంచెం కోలుకున్నాక, దగ్గరలోనే

ముహూర్తం పెట్టేసారు. నేను నా పెళ్ళి శుభలేఖ తీసుకువెళ్లి నమస్కారం చేసుకోమన్నారు. అక్కడ శ్రీ సాయినాథులాప పటం వుంది. నాకు సూర్యజింబమే కనిపిస్తేందని చెప్పింది. నాకు చాలా ఆనందం వేసింది. ‘నా పెళ్ళికి తప్పక రండి అని పిలిచినందుకు ఇలా దర్శనం యిచ్చారా’ అనుకున్నాను.

తరవాత నేను మా అత్తవాలంటికి వెళ్గానే, పూజ గబికి తీసుకువెళ్లి నమస్కారం చేసుకోమన్నారు. అక్కడ శ్రీ సాయినాథులాప పటం వుంది. నాకు సూర్యజింబంలో ఎలా కనిపించారో ఆ విధంగానే వున్నారు ఆ పటంలో! నాకు ఆనందభాష్యాలు వచ్చేసాయి. “సువ్యాలాగే నా జీవితాంతం తోడుంటే అంతేచాలు తంత్రీ!” అని నమస్కారం చేసుకున్నాను.

మావారు మా పెళ్ళికి ముందే పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగాలని, పూజ్యశ్రీ అమ్మగాలని పూజించుకునేవారట. సత్పుంగాలకి హోజరయ్యేవారట. మా వివాహానికి ముందు ఒకసాల మావారు సప్తాహా పారాయణ పూర్తి చేసినప్పుడు, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు స్వప్నంలో, “శీఘ్రమేవ కల్యాణ ప్రాప్తిరస్తు!” అని ఓచించారట. తరవాత నమ్మ మావారు ఒంగోలులో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల బృందావన దర్శనానికి, అనంతరం పూజ్యశ్రీ అమ్మగాల దర్శనానికి తీసుకువెళ్లారు. తరవాత ఆలోచిస్తే అనిపిస్తుంది, గురుశిష్యలిద్దరూ కలిసి మా వివాహం జిలపించారని!! ●

ఆచార్యన ఆధ్యాత్మిక లేలు

శ్రీ జగన్, తెలాప్

పూర్వాంగిలీలావైభవాన్ని తెలాలికి చెంబిన జగన్ గారు ఈవిధంగా తెలియచేస్తున్నారు---

మా తల్లిదండ్రులకు నేను ఏకైక సంతానం. నా వయస్సు 21 సంవత్సరాలు. మా కుటుంబ సమస్యల వల్ల నేను చిన్నప్పుడే చదువు మానేసి ఒక కిరాణా కొట్టులో పనికి చేరాను.

నేను స్వాత్మా చబివేరోజులనుంచి మా అమ్మ, నాన్న నన్ను బయటకు ఎక్కడకీ పంపించేవారు కాదు. ఒక్కసారి మాత్రం నేను ఐ తరగతి చదువుకుంటున్నప్పుడు మా అమ్మలి, నాన్నని బ్రతిమాలి నా స్నేహితులతో కలిసి ఆడుకోవడానికి వెళ్లాను. ఆటలలో చిన్న దెబ్బలాట జిలగి నా తోటివారు నన్ను కొట్టడానికి తరుముతూంటే, నేను పక్కనున్న పెద్ద ప్రహరీలోకి పరుగెత్తాను. అది శిలడీ సాయినాథుని మంబిరం. అక్కడ బయట దేవుడి పాతలు తోముతున్న ఒకావిడ నన్ను తరుముతున్న పిల్లలని కోప్పడి పంపించేసింది. నేను ఒక అరుగుమీద కూర్చుని పాతలు తోముతున్న ఆవిడతో, “అన్ని పాతలు తోముతున్నారేమ”ని అడిగాను. ఆవిడ, “రేపు గురువారం కదా! బాబా పూజకోసం తోముతున్నానన్ని చెప్పింది. నాకు చాలా జాతివేసి, నేను కూడా తనకు సహాయం చేస్తానని,

ఇకనుంచి ప్రతి బుధవారం వచ్చి సహాయం చేస్తానని చెప్పాను. దానికి ఆవిడ చాలా సంతోషించి, “ఇది చాలా గొప్ప సేవ, అలాగే తప్పకుండా చేసుకో!” అని చెప్పారు. అప్పటినుంచి ఆమెకు సహాయం చేయడానికి వెళ్లడం మొదలుపెట్టాను.

కొంచెం పెద్దయ్యాక నేను మా ఊరిలో జి.వి.నరసింహస్వామిగారు ప్రతిష్ట చేసిన శిలాంగి సాయిబాబా గుడికి వెళుతుండేవాడిని. నిజానికి అప్పటికి నాకు బాబా గులించి ఏమీ తెలియదు. ఆయన చలత్త పారాయణ చేయాలని, భజన చేయాలని... ఇటువంటివేటి నాకు తెలియవు.

మా ఊరిలో బాబా ప్రచారం చేసే ఒక సత్సంగబ్యందం బలవంతంసీద ఒక ఉగాది రోజున విజయవాడ దగ్గరున్న ‘పోలయ్యతాత’ దర్శనానికి వెళ్లాను. ఆయన చాలా గొప్పవారని వారు చెప్పారు. మా కుటుంబ సమస్యలు ఎలష్టలిస్తారనే ఆశతో దర్శనానికి వెళ్లాను. తీరా అక్కడకు వెళ్లాక నా ఆశ నిరాశే అయింది. మేము వెళ్లేసలకి ఆయన రోడ్డుమీద కూర్చుని ఏదో చేస్తున్నారు. పైగా బిగంబరంగా వున్నారు. నాకు ఆయన పిచ్చివారేమోనని అనుమానం వచ్చింది. నిరాశగా తిలగి వచ్చాను. ఆ రోజు రాత్రి నాకు ఒక స్వప్సుం వచ్చింది. అందులో నేను పోలయ్యతాతగాలి ఆశ్రమం

బయట నిలబడివుంటే తాతగారు నా చెంప మీద ఒక్కటి కొట్టి, చొక్కు కాలర్ పట్టుకుని లోపలకు లాక్కొచ్చి, వారు దివాన్ మీద కూర్చుని, అలా కాలర్ పట్టుకునే నన్ను క్రింద కూర్చొపెట్టి, “నేనంటే ఎమనుకుంటున్నావు? సీ సర్యబాధ్యతలు నావి! సీకు బుణానుబంధముంది. దానిని అనుభవించాలి. సీకు నేనున్నాను!” అని స్పష్టంగా చెప్పారు. నాకు మెలుకువ వచ్చాక చాలా ఆశ్చర్యమనిపించింది. వారు గొప్పవారని ఆర్ధమైంది. అప్పుడప్పుడూ తాతగాలి దగ్గరకు వెళుతుండేవాడిని.

ఒకసారి తాతగాలి ఆశ్రమంలో పూజ్యాల్మి భరద్వాజ మాస్టరుగాలి ఫాటోలో చూశాను. అక్కడివారిని, “ఆయన ఎవరు?” అని అడిగాను. వారు, “శ్రీ సాయి లీలామృతం ర్ఘంధం ప్రాసినపారు!” అని చెప్పారు. ఆయనాక రచయిత మాత్రమేనని అనుకునేవాడిని. తరపాత కొంతకాలానికి పూజ్యాల్మి మాస్టరుగాలి గులించిన ఒక ర్ఘంధం నా చేతికి వచ్చింది. అది చదివాక పూజ్యాల్మి మాస్టరుగాలి గొప్పతనం ఆర్ధమై హృదయమంతా ఆయన మీద ప్రేమతో నిండిపోయింది. ఆయనను ఒకసారి దర్శించాలన్న కోటిక తీవ్రంగా కలిగింది. ఆయన సమాధి చెందారని తెలిసి చాలా కృంగిపోయాను. ఇటువంటి మహాత్మలు ఎంతో అద్భుతముంటేనే

సామాజిక మానవత్వం

కానీ దొరకరనిపించింది. వారి జీవితాన్నయం కోసం కల్పక్కర పదవిని త్యాగం చెయ్యడం నన్ను చాలా కదిలించింది. వారిని నేనించుకునేవారితో పరిచయమయితే బాగుండునని తపసుడేవాడిని. అలాగే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఒకఱిద్దుతో పరిచయం కల్పించారు. ఆ తరువాత విద్యానగరులోని తపోవనం, గూడలి కొండ, ఒంగోలులోని సమాధి మంచిరం దల్చించుకోగలిగాను.

గూడలికొండ దల్చించుకున్న రింజు రాత్రి నా స్ఫుషుంలో కొండమీద పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ధ్యానం చేసుకునే ప్రదేశంలో పోలయ్యతాత పద్మాసనంలో ధ్యానస్తులై పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు కూర్చున్నట్టే కూర్చుని దర్శనమిచ్చారు. నిజానికి పోలయ్య తాత శరీర తీరుని బట్టి ఆయన పద్మాసనంలో కూర్చేలేరు. పోలయ్యతాతగాలికి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలికి భేదమేలేదన్నమాట అనిపించింది.

నేను నాకున్న సమయంలోనే నెమ్మిగా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి ర్థంథాలు చదవడం మొదలుపెట్టాను. శ్రీ సాయి లీలామృతం, శ్రీ గురుచరిత్ర నిత్యపారాయణ చేసుకుంటాను. తత్తులితంగా మా ఇంటి పరిస్థితులు కూడా కొణ్ణిగా మెరుగుపడ్డాయి. నాకు బయటకు వెళ్ళడానికి ఇంట్లో అనుమతినిస్తున్నారు. మా అమ్మ కూడా పారాయణ చేస్తుంది. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు నిత్యం నా మనస్సులో చక్కటి ప్రేరణ కలిగిస్తూ, ఇంట్లో విషమపరిస్థితులు వచ్చినప్పుడల్లా నాకు తట్టుకునే శక్తిని ప్రసాదిస్తున్నారు.

సమస్యలు తట్టుకోలేక నాకు ఇంట్లోంచి ఎక్కడిక్కొనా

వెళ్లిపోవాలనిపించినా నేను అలా చేయలేను. ఎందుకంటే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి రచనలలోను, బోధలలోనూ ధర్మానికి ఎక్కువ ప్రాముఖ్యత నిచ్చారని, ధర్మం ఆచరిస్తేనే మహాత్ములకు మనం నమ్మతామని నాకు అర్థమైంది. ఇప్పుడు ఎక్కడిక్కొనా వెళ్లి తప్పించుకుంటే మళ్ళీ ఈ కర్మ తిలగి అనుభవించవలసివస్తుందని పోచుటించారు కదా! కనుక వారిచీన ఛైర్యంతో జీవనం సాగిస్తున్నాను. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారంటే చాలా ఇప్పం. ఆయన మార్గంలో నడవడమంటే వారి రచనలు చదివితే సిలపాదని, వాటిని ఆచరణలో పెట్టడమే సరైన సాధనానీ నాకనిపిస్తుంది. అంతేకాకుండా పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు ఒక సత్యంగంలో అన్నిటికంటే ఆత్మవిమర్శ సరైనదని, మనలోపల మనం కాగడా పెట్టి మన తప్పులని వెతుక్కివాలని చెప్పారు. అది నాకు చాలా నచ్చింది. ఆయ్యకు అమ్మ సిలపాద అనిపించింది.

పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగాలి దయవల్ల చీరాలస్వామి, చివటంతా మొదలైన మహాత్ముల సమాధుల దర్శనం చేసుకోగలిగాను. అక్కడ విశేషమైన అనుగ్రహం కూడా లభించింది. క్రిందటి నెలలో సెప్టెంబర్ 25న చీరాలస్వామి ఆరాధనకు వెళ్లినప్పుడు అక్కడ కమిటీవారిని, “స్వామివారి గుర్తుగా సమాధమీద కప్పిన వస్తుంలో చిన్నముక్క ఏమైనా ప్రసాదంగా ఇస్తారా?” అని అడిగాను. వెంటనే వారు, “చిన్న ముక్క ఎందుకు? ఎప్పటినుంచో స్వామికి చాలాసార్లు అలంకరించిన వస్తులు పున్నాయి. అపి నువ్వు తీసుకో బాబు!” అని ఒక పంచ కండువా మొత్తం నాకు ప్రసాదంగా

ఇచ్చారు.

అలాగే చివటం వెళితే ఆక్కడ వున్న లక్ష్మక్కగారు నన్ను తీసుకుని, అమ్మ సశరీరంగా పున్నప్పుడు ఇక్కకు వెళ్లే అందల ఇళ్లనుంచి అమ్మ తినే ఇక్క పాతులో ఇక్కని సేకలించి, అమ్మకి నివేచించి, ‘ఈ ప్రసాదం మొత్తం నువ్వే తినాల’ని నాకు ఇచ్చారు!

ఒకసారి వేల్పారులో రమణాశ్రమానికి వెళ్లినప్పుడు, అక్కడ గోడకు వున్న రమణ మహార్లు చిత్రపటం నన్ను బాగా ఆక్రించింది. ‘అలాంటి చిత్రపటం ఒకటి తీసుకుని ప్రేమ కట్టించుకుంటే బాగుంటుంది’ అనిపించింది. అంతలోనే అక్కడవుండే మౌన స్వామిగారు వచ్చి నన్ను చూసి ఎదురుగా వున్న జీరువాలోనుంచి నేను కావాలనుకున్న పోటోలాంటిదే ప్రేమ కట్టిపున్నది తీసి నా చేతిలో పెట్టి లోపలకు వెళ్లిపోయారు!!

పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగాలికి చెప్పుకుని మహాత్ముల దర్శనానికి వెళితే ఆ వైభవం ఎలా వుంటుంది చాలామంది అనుభవాలలో తెలుసుకున్నాము. అలాంటివి నాకు కూడా ప్రసాదించినందుకు ఆ సద్గురుమూర్తి కృతజ్ఞతలు.

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు నా జీవితంలో ప్రవేశించాక నాకు ఒక స్ఫుష్మేన మార్గం దొలికింది. నేను ఇప్పుడు ఎక్కడికీ పరుగులు పెట్టడం లేదు. వారు సూచించిన పారాయణలు చేసుకుంటూ, వారు చెప్పిన మార్గంలో నడవడానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నాను. పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు చెప్పినట్లు ఆయన ఒక మహాసముద్రం. నాలాంటివారికి ఆయనగులించి ఒక జందువంత కూడా తెలియదు. ఏమాత్రం ఈ సంప్రదాయం

తెలియని కుటుంబంలో జన్మించిన నన్న ఆక్షున చేర్చుకుని, కష్టాలలో కొట్టుకునిపోతున్న నాకు అండగా నిలిచి నడిపిస్తున్న నా దైవం పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగాలికి అనంతకోటి కృతజ్ఞతాపూర్వక పాదాభిపందనాలు తెలియచేసుకుంటున్నాను.

ఓం సన్మార్గ దర్శకాయ నమః!

''మామిడి పూతంతా పండ్లవుతాయా?''

03వ హేచ్ తరువాయి

ఆత్మవంచనకో, పరవంచనకో సాధాసించలేనివారు సంసారులుగా పుంటూనే గురుదేవులన్నించుకో జూస్తారు. అందుకే కీస్తు అన్నారు - "Many are called but only a few are chosen" - "ఎందరో (సన్మార్గానికి) ఆక్రమించబడతారు కాని వాలలో (భగవంతునిచేత) ఆమోదించబడేవారు ఏ కొట్టమందించో!" అని. అదే విషయం సాయి "మామిడి చెట్టు మీద పూతంతా పండ్లవుతాయా? పూతగాను, పిందెలు గానూ ఎక్కువ భాగం రాలిపోతాయి. చివలిదాకా సిలిచియండి పండ్లయేవి ఏ కొద్దో!" అని చెప్పారు. మానవులలో ఎందరో సాధన ప్రారంభస్తే, వాలలో ఏ కొట్టమందించో తీవ్రమైన తపస్సు, యజ్ఞయాగాలు పట్టుదలతో చేయగల్లతారు. కాని ఫీలలో కొందరు భస్మాసురుడు, రావణాసురులలాగ రాళ్ళనులవుతారు; కొందరు జంద్రాచి దేవతలవుతారు. మిగిలిన వాలలోగుడు కొందరు

విశ్వమిత్రునిలా చిరకాల తపస్సు తర్వాత గూడ 'కామ-కాంచనాలకు' దాసులై పతనమవుతూంటారు. ఏ కొట్టమందో ఆయనలా చివరకు బ్రహ్మజ్ఞానులవుతారు. శ్రీకృష్ణాంచ్లా కాలమైన ద్వాపరయుగంలోనే ముముక్షువులంత కొట్టమంబి వుంటే, యిక కలియుగమైన మనకాలంలో సంగతి చెప్పవలసిన దేమున్నాచి? ఈ యుగంలో ఆత్మజ్ఞానం లేకనే గురువులై శిష్యులేకరణ చేసేవారే ఎక్కువన్నాచి బుములినిర్ణయం. అందుకే సాయిబాబా గూడ "నిజమైన ఫకీర్లు చాలా అరుదు" అన్నారు. 'ఫకీరు' అంటే వాల పరిభాషలో 'గురువు' అని అర్థం. తమ గురువు గులించి ఆయనెప్పుడూ అలానే ఆనేవారని మరువగూడదు.

జంత జీభత్వానికి కారణం సంగమే! అందుకే భగవభీత 15వ అధ్యాయంలో పురుషోత్తమప్రాప్తికి మార్గం "అసంగ శస్త్రం దృఢేన చిత్తా" - అంటే "సంగరాహిత్యమనే ఆయుధంతో సంగం వలన నానాటికి విజృంభస్తాంటే సంసార వృక్షాన్ని చేచించాలి" అని చెప్పాడు. అయితే మనకొచ్చిన సమస్య మనవద్ద యి అసంగమనే శస్త్రం లేకపోవడమే! అట మనం సిద్ధం చేసుకొంటేగా? దానినెలా సిద్ధం చేసుకోవాలి?

మాతృదేవి స్ఫుర్తులు

12వ హేచ్ తరువాయి

అపాయం లేదని చెప్పారు, అట జీవ్ కి వెళ్ళినప్పుడు ఆక్షుండి వాటర్ వల్ల వచ్చిన infection అని చెప్పారు" అన్నాడు.

పూజ్యశ్రీ అమృగాలికి నమస్కారం చేసుకుని ఊపిలి పీల్చుకున్నాను.

రెండు రోజుల తర్వాత మా అబ్బాయి కొంత డబ్బు నాకు పంపించాడు. నేను ఫాన్ చేసి, ఇప్పుడెందుకు పంపించావని అడిగాను. "ఏమో సమ్మా, పంపించాలనిపించించి, అంతే!" అన్నాడు. మర్మాడు పూజ్యశ్రీ అమృగారు నన్న పిలిచి, ఒక వస్తువు పేరు చెప్పి అట తీసుకువచ్చి యిమ్మున్నారు. నాకు చాలా ఆశ్చర్యం వేసించి. ఎందుకంటే, దాదాపు ఒక సంవత్సర కాలంగా పూజ్యశ్రీ అమృగారు నా దగ్గరనించి ఏమీ స్థికలించటం లేదు. "ఆహో! ఏమి నా భాగ్యము!" అనుకొని, వెంటనే తెళ్ళి పూజ్యశ్రీ అమృగాలికి సమర్పించుకొన్నాను. ఆశ్చర్యమేమిటంటే, నేను తెచ్చిన వస్తువు సలగ్గ మా అబ్బాయి పంపించినఅమ్మంట్ కి సరిపోయించి! అప్పుడు నాకు అర్థం అయ్యించి, వాడికి వచ్చిన రోగాన్ని పూజ్యశ్రీ అమృగారే తగ్గించారు కనక, వాడి దగ్గరనించే దక్కించి తీసుకున్నారని!!

ఆ తల్లి నమ్మినవాలినే కాక, నమ్మిని వాళ్ళని కూడా రక్షించే కరుణామయి! ఇప్పటికే ఎన్నో ఒడిదుడుకులతో కొనసాగుతున్న నా జీవితాన్ని, సహస్రాక్షాలతో కనిపెట్టి కాపాడుతున్న ఆ ప్రేమమూర్తికి, సహస్రకోటి ప్రణామములు అల్పస్తూ, జన్మ జన్మలకు తోడు వుండమని ప్రార్థిస్తున్నాను.

జై సాయి మాస్టర్!

పరమ పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎత్తిరాల భరద్వాజ మాస్టరుగాలచే రచించబడిన అపూర్వ అధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక గ్రంథములు

SRI GURUPADUKA PUBLICATIONS, C/o. SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

Regd. Office: Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar, Jaipuri Colony, Nagole,
Hyderabad-68. Phone: +91 - 74160 41550

Branch Office : Kondaiah Bunk Street, Kothapetla, Ongole, Prakasam Dist. Andhra Pradesh. Phone: 08592233271

Send DD in favour of "Sri Manga Bharadwaja Trust (Publications)", Payable at Hyderabad or Ongole.

BOOKS CLASSIFICATION

1. BOOKS ON SHRI GURU DATTA

- శ్రీ గురు స్వి విరచితమైన గ్రంథములు
- శ్రీ గురు చిత్త + శ్రీ సాయి లీలామృతము (డోం)
  - శ్రీ గురు చరిత్ర
  - శ్రీ సంహితోయున గురు ద్విసాహస్రి
  - శ్రీ దత్తావతార మహాత్మము

2. BOOKS ON SRI SAI BABA

- ఖరిది సాయిబాబా పై విరచితమైన శ్రీ ఖరిది గ్రంథములు
- శ్రీ సాయి లీలామృతము
  - శ్రీ సాయి సస్విధి
  - శ్రీ సాయి ప్రభోధామృతము
  - శ్రీ సాయిసాధ పూజ
  - ఖరిది రూరుతులు
  - శరిది క్షీత్ర సంయర్ణము
  - సాయిసాధ ప్రవన మంజలి
  - సాయిని పూజించడం ఎందుకు?
  - సాయి సూక్తి ఆచార్యవాచి
  - శ్రీ సాయి నిత్య సత్య ప్రతము

3. BOOKS ON MAHATMAS

- జతర మహాత్మల గ్రంథములు
- శ్రీ అక్కల్ కోట స్వామి
  - శ్రీ తాజాద్దీన్ బాబా
  - శ్రీ అవధూత వెంకయ్య స్వామి
  - అవధూత శ్రీ చీరాల స్వామి
  - శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు
  - శ్రీ ఆనందమయి అమ్రు
  - శ్రీ గురు సిద్ధారూడ స్వామి
  - శ్రీ అవధూత చిపటం అమ్రు
  - తేబేట్ యోగి మిలారేపా చరిత్ర

4. BOOKS ON ANVESHANA & SCIENCE & RELIGION

- అన్వేషణాత్మకమైన వైజ్ఞానిక గ్రంథములు
- వెచి నిజం
  - మతం ఎందుకు
  - విజ్ఞాన వీచికలు

5. BOOKS ON MEDITATION

- ధ్యాన సంబంధమైన గ్రంథములు
- ధ్యానయోగ సర్వస్వము
  - బుద్ధ ధ్యాన పూర్ణము

6. BOOKS ON SPIRITUALITY & TATVA CHINTANA

- అధ్యాత్మికత తత్త్వచింతన పూర్వ గ్రంథములు
- సాయి మాస్టర్ ప్రపచనములు
  - ఆధ్యాత్మిక జాగ్రూతి

7. BOOKS ON PUJYA ACHARYA E.BHARADWAJA

- పూజ్య భరద్వాజ గురుదేవుల పై విరచితమైన గ్రంథములు
- మహాత్మల ముట్టుజడ్డడు
  - భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ
  - మహా పురుషుడు
  - సాయి మాస్టర్ స్తుతులు -1
  - సాయి మాస్టర్ స్తుతులు -2
  - ఆచార్య అమృత లేఖావళి
  - మరో సంచ చింపం
  - మాస్టరు అమృత వాక్యాలు

8. BOOKS FOR CHILDREN

- బాలల కొరకు విరచితమైన గ్రంథములు
- బాలల సాయి లీలామృతము
  - బాలల సాయిసస్విధి
  - బాలల శ్రీ గురు చరిత్ర

9. BOOKS IN ENGLISH

- అంగంలో విరచితమైన గ్రంథములు
- SAI BABA THE MASTER
  - SHRI GURU CHARITRA
  - SUPREME MASTER
  - TAJUDDIN BABA
  - SAI BABA AND HIS TEACHINGS
  - CHILDREN'S SAI BABA THE MASTER

10. BOOKS IN OTHER LANGUAGES

- జతర భాషలో విరచితమైన గ్రంథములు
- సద్గురు శ్రీ సాఇ బాబా శ్రీగురుచ
  - కన్నడ సాయి లీలామృతం
  - కన్నడ ప్రభోధామృతము
  - కన్నడ గురు చరిత్ర
  - కన్నడ సాయి సస్విధి
  - బలియా సాయి సస్విధి
  - కన్నడ మిలారేపా చరిత్ర
  - కన్నడ స్వామి సపర్చ
  - తమిళ సాయి లీలామృతము
  - తమిళ పెలిది పోరుతులు
  - తమిళ స్వచ్ఛన మంజలి
  - తమిళ శ్రీ గురుచరిత్ర
  - మలయాళ సాయి లీలామృతం
  - మలయాళం గురు చరిత్ర

11. OTHER BOOKS

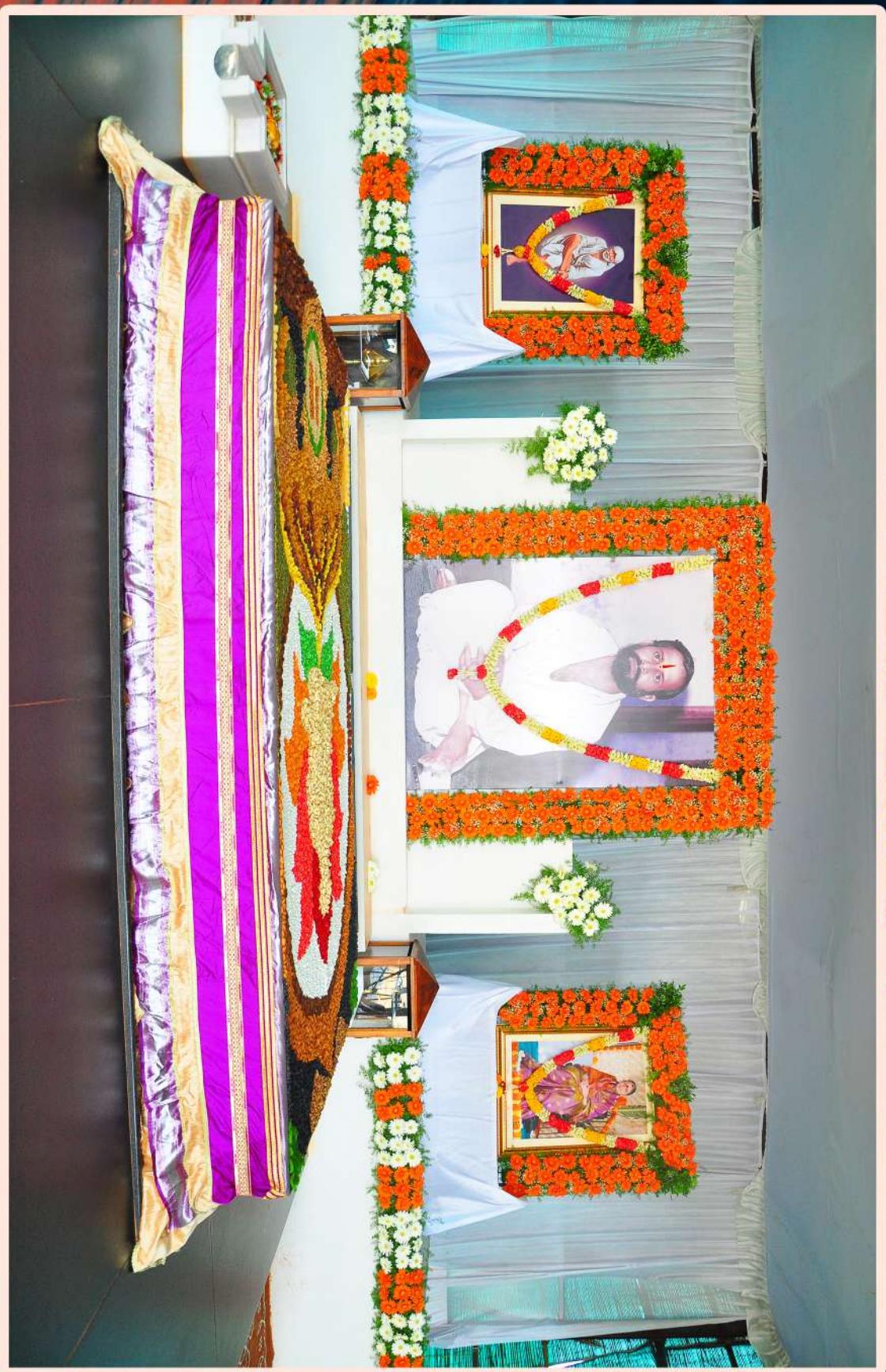
- జతర గ్రంథములు
- సత్యంగము భజన
  - పురుష సూక్త రహస్యము
  - మసము మన సంస్కరితి

పూజ్యాత్మి అలివేలు మంగమ్య తల్లి ఆరాధనోత్సవము తిథుల ప్రకారం మే 13, 2023 న మరియు అంగ్గ కాలమాన ప్రకారం జూన్ 3, 2023 న గుమ్మతంచొడు మాతృదేవి దివ్య సన్మాధిలో జరుగును. ఉత్సవాలకు సంబంధించి మరిన్ని వివరములకు శ్రీ పి.రమేష్ గాలని (9440018038), శ్రీ టి.వి.రావుగాలని (9063334964) సంప్రదించగలరు.

Date of Publication: 21st of each month. Permitted to post: 23rd, 24th, 25th and 26th of each month.

Edited, Printed and Published by Dr. R.S. Sasidhar, Ph.D. trustee of Sri Manga Bharadwaja Trust,
Ongole - 523002. Postal Registration Number : Prakasam/16/2021-2023, Regd.No. 37926/83.

ప్రశాంతి భరద్వాజ మహరాజు 34వ ఆదినా మహాత్మ వయ ఏళీల 12, 2023న,
ఒంగోలు సమిషంలోని సంత నుతలపాడు మండపం, గుమ్మికంపాడు గ్రామ కొవరులో గల
ట్రై అలిపేలు మంగమ్మ బ్రహ్మస్నిధసులు వైభవంగా జరిగించి.